AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kibővített második tanács)

2007. szeptember 12. *

A T-25/04. sz. ügyben,

a **González y Díez SA** (székhelye: Villabona-Llanera, Asztúria, [Spanyolország], képviselik: J. Díez-Hochleitner és A. Martínez Sánchez ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseli kezdetben: J. Buendía Sierra, meghatalmazotti minőségben, később: C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben, segítője: J. Buendía Sierra, ügyvéd)

alperes ellen

a 2002/827/ESZAK határozatot módosító, a González y Díez SA vállalkozás részére a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokról szóló, (a 2001. évre vonatkozó támogatások, illetve az 1998. és 2000. évre vonatkozó támogatások visszaélésszerű felhasználása) 2003. november 5-i 2004/340/EK bizottsági határozat (HL 2004. L 119., 26. o.) 1., 3. és 4. cikkének megsemmisítése iránti kereset tárgyában

* Az eljárás nyelve: spanyol.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(kibővített második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová és S. Papasavvas bírák,

hivatalvezető: K. Andová tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. január 31-i tárgyalásra

meghozta a következő

Ítéletet

A jogi háttér

1 A tagállamoknak a kőszénipart támogató intervenciós közösségi rendszeréről szóló, 1993. december 28-i 3632/93/ESZAK bizottsági határozat (HL L 329., 12. o.), 5. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások

(1) A vállalkozásoknak a szénipar korszerűsítéséből, ésszerűsítéséből és szerkezetátalakításából származott vagy származó, a folyó termeléshez nem kapcsolódó költségek (»örökölt adósságok«) fedezésére nyújtott állami támogatás a közös piaccal

összeegyeztethetőnek tekinthető, amennyiben a kifizetett összeg nem haladja meg az ilyen jellegű költségeket. E támogatás a következők fedezésére használható:

– kizárólag a szerkezetátalakítást korábban vagy jelenleg végrehajtó vállalkozások esetében felmerülő költségek,

– számos vállalkozás esetében felmerülő költségek.

A szénipar korszerűsítéséből, ésszerűsítéséből és szerkezetátalakításából származó költségkategóriák meghatározása e határozat mellékletében található."

2 A 3632/93 határozat „Az 5. cikk (1) bekezdésében említett költségek meghatározása" című melléklete többek között ekképpen rendelkezik:

„Kizárólag a szerkezetátalakítást és ésszerűsítést korábban vagy jelenleg végrehajtó vállalkozások esetében felmerülő költségek

Kizárólag:

[…]

c) a jogszabályokba előírtakon túli nyugdíjak és juttatások kifizetése a szerkezetátalakítás és az ésszerűsítés eredményeként állásukat elveszítő munkavállalóknak és az átszervezést megelőzően ezekre a kifizetésekre jogosult munkavállalóknak;

[…]

e) az igazgatási, jogi vagy adózási rendelkezésekből származó fennmaradó költségek;

f) a szerkezetátalakításból származó kiegészítő földalatti biztonsági munka;

g) bányászati károk, amennyiben azokat a korábban működő bányatelepek okozták;

h) a vízellátásért és a szennyvíz elvezetéséért felelős szerveknek fizetett hozzájárulásból származó fennmaradó költségek;

i) a vízellátásból és a szennyvíz elvezetéséből származó egyéb fennmaradó költségek;

[…]

k) kivételes valódi értékcsökkenés, amennyiben az az ipar szerkezetátalakításából származik (az 1986. január 1-jét követően felmerült, az infláció mértékét meghaladó újraértékelés figyelembevétele nélkül);

l) a kitermelés befejezését követően a széntartalékokhoz való hozzáférés fenntartásához kapcsolódó költségek;

[…]”.

3 A 3632/93 határozat 12. cikkéből kitűnik, hogy e határozat 1994. január 1-jén lépett hatályba, és 2002. július 23-án hatályát vesztette.

4 A szénipar részére nyújtott állami támogatásról szóló, 2002. július 23-i 1407/2002/EK tanácsi rendelet (HL L 205., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 8. fejezet, 2. kötet, 170. o.) 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatás

(1) A széntermeléssel kapcsolatosan tevékenységet most vagy korábban végző vállalkozásoknak a szénipar racionalizálásából és szerkezetátalakításából származott vagy származó, a folyó termeléshez nem kapcsolódó költségek (»örökölt adósságok«)

fedezésére nyújtott állami támogatás a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető, amennyiben a kifizetett összeg nem haladja meg az ilyen jellegű költségeket. Ez a támogatás a következők fedezésére használható:

a) kizárólag a szerkezetátalakítást végrehajtó vagy azt korábban elvégző vállalkozások esetében felmerülő költségek, azaz a korábbi bányatelepek környezeti rehabilitációjával kapcsolatos költségek;

b) számos vállalkozás esetében felmerülő költségek.

(2) A szénipar racionalizálásából és szerkezetátalakításából származó költségkategóriák meghatározása a mellékletben található."

5 Az 1407/2002 rendelet „A 7. cikkben említett költségek meghatározása" című melléklete többek között ekképpen rendelkezik:

„1. A szerkezetátalakítást és racionalizálást végrehajtó vagy azt korábban elvégző vállalkozások esetében felmerülő költségek és költségtartalékok

Kizárólag:

[…]

c) a jogszabályokba előírtakon túli nyugdíjak és juttatások kifizetése a szerkezetátalakítás és a racionalizálás eredményeként állásukat elveszítő munkavállalóknak és az átszervezést megelőzően ezekre a kifizetésekre jogosult munkavállalóknak;

[…]

f) az igazgatási, jogi vagy adózási rendelkezésekből származó fennmaradó költségek;

g) a termelési egységek bezárásából származó kiegészítő földalatti biztonsági munka;

h) bányászati károk, amennyiben azokat a szerkezetátalakítás miatt bezárással érintett termelési egységek okozták;

i) a korábbi bányatelepek rehabilitációjával kapcsolatos költségek, nevezetesen:

– a vízellátásért és a szennyvíz elvezetéséért felelős szerveknek fizetett hozzájárulásból származó fennmaradó költségek,

– a vízellátásból és a szennyvíz elvezetéséből származó egyéb fennmaradó költségek;

[…]

k) kivételes valódi értékcsökkenés, amennyiben az a termelési egységek bezárásából származik (az 1994. január 1-jét követően felmerült, az infláció mértékét meghaladó újraértékelés figyelembevétele nélkül);

[…]".

6 Az 1407/2002 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének második albekezdése úgy rendelkezik, hogy e rendeletet 2002. július 24-től kell alkalmazni.

7 A versenyjogi ügyek kezelésének az ESZAK-Szerződés lejártából következő egyes szempontjairól szóló 2002/C 152/03 bizottsági közlemény (HL 2002. C 152., 5. o.) meghatározza a Bizottság által – különösen a széniparnak nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatos ügyek kezelése tárgyában – az ESZAK-Szerződés lejártából levonható következményeket.

A jogvita előzményei

8 A felperes olyan bányatársaság, amelynek Asztúriában találhatóak a bányái. Egy külszíni fejtése van az ún. „Buseiro" körzetben, és két földalatti bányája az ún. „Sorriba" körzetben, amelyek egyike a „La Prohida" nevű alkörzetben található, a másik pedig a „Tres Hermanos" nevű alkörzetben.

9 A Spanyolország által a széniparnak 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott támogatásokkal kapcsolatban hozott, 1998. június 3-i 98/637/ESZAK határozattal (HL L 303., 57. o.) és a 2000. december 13-i 2001/162/ESZAK határozattal (HL 2001. L 58., 24. o.) a Bizottság engedélyezte a Spanyol Királyságnak, hogy a 3632/93 határozat 5. cikkének értelmében támogatást nyújtson a rendkívüli – a kitermelési helyeknek a korszerűsítési, ésszerűsítési, szerkezetátalakítási, illetve a spanyol szénipar tevékenysége csökkentésére irányuló intézkedések következtében történő bezárásával kapcsolatban felmerülő – műszaki költségek fedezésére.

10 Az 1998. és a 2000. évre vonatkozóan a spanyol hatóságok a felperesnek 651 908 560 spanyol pezetát (ESP) (azaz 3 918 049,35 eurót), illetve 463 592 384 ESP-t (azaz 2 786 246,34 eurót) fizettek ki, az éves termelési kapacitás 1998-ban 48 000 tonnával, 2000-ben 38 000 tonnával történő csökkentéséből származó műszaki költségek fedezésére. E termelésikapacitás-csökkentésekre 1998-ban teljes egészében a buseiroi külszíni fejtésen kellett, hogy sor kerüljön, 2000-ben pedig a sorribai (La Prohida alkörzetben fekvő) földalatti bányában 26 000 tonna, illetve a buseiroi külszíni fejtésben 12 000 tonna nagyságrendben.

11 1998. július 23-án a Mina la Camocha társaság megszerezte a felperes társaság 100%-os tulajdonjogát. A sajtóban 1999 júniusában megjelent információk nyomán, amelyek arra engedtek következtetni, hogy a felperes által kapott támogatások 1998-ban meghaladták a kapacitás állítólagos csökkentésének költségeit, mivel azokat kitermelési jövedelemként könyvelték el és az anyavállalat számára fizették ki, a Bizottság úgy határozott, hogy megvizsgálja a felperesnek a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokat, és 1999. október 25-i levelében felhívta a Spanyol Királyságot az ezzel kapcsolatos információk benyújtására. Későbbi leveleiben a Bizottság kiterjesztette az információkérését a 2000. és a 2001. évekkel kapcsolatos támogatásokra. A 2002 áprilisáig tartó levélváltás során a spanyol hatóságok megküldték a kért információkat.

12 2000. november 21-i levelében, amelyet 2001. március 19-i és 21-i leveleivel kiegészített, a Spanyol Királyság bejelentette a Bizottságnak a támogatásokat, amelyeket 2001-ben tervezett nyújtani a széniparnak. E támogatások összege 393 971 600 ESP (2 367 817 euró) volt, a felperes részére az éves termelési kapacitásnak 2001-ben a La Prohida alkörzetben végrehajtandó, 34 000 tonnával való csökkentésével kapcsolatos költségei fedezése céljából.

13 A Spanyolország által a széniparnak a 2001. év vonatkozásában nyújtott támogatásokkal kapcsolatban hozott, 2001. december 11-i 2002/241/ESZAK határozatában (HL 2002. L 82., 11. o.) a Bizottság engedélyezte a Spanyol Királyságnak, hogy támogatást nyújtson a kitermelési helyeknek a korszerűsítési, ésszerűsítési, szerkezetátalakítási, illetve a spanyol szénipar tevékenysége csökkentésére irányuló intézkedések következtében történő bezárásával kapcsolatban felmerülő műszaki költségek fedezésére, kivéve többek között a felperesnek szánt támogatásokat, amelyekkel kapcsolatban a Bizottság úgy nyilatkozott, hogy azokról később fog határozni. Ez utóbbi támogatásokat illetően a Bizottság előzetesen meg kívánta vizsgálni azokat az információkat, amelyeket a spanyol hatóságoknak kellett megküldenie számára a felperesnek az 1998. és a 2000. évre vonatkozóan nyújtott támogatásokkal kapcsolatban.

14 2002. május 13-i levelében a Spanyol Királyság arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy a fentiek tekintetében hozandó bizottsági határozat megelőlegezéseként, a felperesnek a 2001. évre vonatkozóan 383 322 896 ESP-t (2 303 817 eurót) fizetett ki, amely összeg alacsonyabb a bejelentettnél.

15 A Spanyolország által a González y Díez SA társaság számára az 1998., 2000. és 2001. év vonatkozásában nyújtott támogatásokkal kapcsolatban hozott, 2002. július 2-i 2002/827/ESZAK határozatában (HL 2002. L 296., 80. o.) a Bizottság a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősítette a felperesnek a szerkezetátalakításból származó, az 1998., 2000. és 2001. év vonatkozásában felmerült rendkívüli költségei fedezésére nyújtott támogatást 5 113 245,96 euró (850 772 542 ESP) összeg erejéig. Ezen összeg megfelel egyrészt az 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott támogatásoknak, amelyek együttes összege 2 745 428,96 euró (456 800 943 ESP), illetve

másrészt azon 2 367 817 euró (393 971 600 ESP) összegű támogatásnak, amelyről a Spanyol Királyság a 2001. év vonatkozásában tájékoztatta a Bizottságot.

16 2002. szeptember 17-én a felperes megsemmisítés iránti keresetet nyújtott be a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke ellen. E keresetet az Elsőfokú Bíróság Hivatalában a T-291/02. sz. alatt vették nyilvántartásba.

17 Tekintettel az e keresetben felhozott érvekre, a Bizottság kételyeit fejezte ki a 2002/827 határozat elfogadásához vezető eljárás bizonyos elemeit illetően. A Bizottság tehát úgy határozott, hogy újból megnyitja a hivatalos vizsgálati eljárást a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkének visszavonása, illetve az említett határozat felváltására egy új határozat elfogadása céljából. 2003. február 19-i levelében a Bizottság közölte a Spanyol Királysággal az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt eljárás megnyitására vonatkozó határozatát. E rendelkezésnek megfelelően az észrevételek benyújtására vonatkozó felhívást 2003. április 10-én közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL C 87., 17. o.).

18 2003. november 5-én a Bizottság elfogadta a 2002/827/ESZAK határozatot módosító, a Gonzáles y Díez SA társaság részére a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokkal (a 2001. évre vonatkozó támogatások, illetve az 1998. és 2000. évre vonatkozó támogatások visszaélésszerű felhasználása) kapcsolatos 2004/340/EK határozatot (HL 2004. L 119., 26. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat). A megtámadott határozatot C (2003) 3910. szám alatt 2003. november 6-án közölték a Spanyol Királysággal, és 2004. április 23-án közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

19 A megtámadott határozat 1. cikke úgy rendelkezik, hogy a Spanyol Királyság által a felperesnek – a 3632/93 határozat 5. cikkének értelmében a szerkezetátalakításból

1998-ban és 2000-ben felmerült rendkívüli költségek fedezésére – nyújtott 3 131 726,47 euró összegű támogatás a 98/637 és 2001/162 határozatok visszaélésszerű alkalmazásának minősül, és összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

20 A megtámadott határozat 2. cikke a 2002/1407 rendelet 7. cikkével összeegyeztethetőnek minősítette a 2001. év vonatkozásában a felperesnek az 1998 és 2001 közötti időszakban bekövetkezett bezárásokból származó, rendkívüli költségek fedezésére nyújtott 2 249 759,37 euró (374 328 463 ESP) összegű támogatást.

21 A megtámadott határozat 3. cikkének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a 2002/1407 rendelet 7. cikkével nem összeegyeztethető a 2001. év vonatkozásában a Tres Hermanos alkörzetben történő kitermelés céljából a bányászati infrastruktúrába történt beruházásokra nyújtott 602 146,29 euró (100 188 713 ESP) összegű támogatás. A megtámadott határozat 3. cikkének b) pontja hozzáfűzi, hogy nem egyeztethető össze az említett rendelkezéssel a 2001. év vonatkozásában a La Prohida alkörzet teljes, illetve a Buseiro körzet részleges – az 1998 és 2001 közötti időszakban bekövetkezett – bezárásával kapcsolatban a jövőben felmerülő költségek fedezésére tartalék létrehozása céljából nyújtott 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összegű támogatás.

22 A megtámadott határozat 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében a Spanyol Királyság köteles a felperestől visszakövetelni az ugyanezen határozat 1. cikkében említett, az 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott támogatásokat. A megtámadott határozat 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja elrendeli, hogy vissza kell követelni a felperestől a 54 057,63 euró (8 994 433 ESP) összegű támogatást, amelyet jogellenesen, a Bizottság jóváhagyását megelőzően nyújtottak a 2001. év vonatkozásában, és amely nem jóváhagyott többletet képez a megtámadott határozat 2. cikke értelmében jóváhagyott támogatásokhoz képest, valamint adott esetben minden más, ugyanolyan körülmények között jogellenesen kifizetett összeget.

23 A megtámadott határozat 6. cikke úgy rendelkezik, hogy visszavonja a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkét.

24 A Bizottság által benyújtott, a kereset okafogyottá válásának megállapítása iránti kérelmet követően az Elsőfokú Bíróság a T-291/02. sz., González y Díez kontra Bizottság ügyben 2004. szeptember 2-i végzésével (az EBHT-ban nem tették közzé) lezárta az eljárást.

Az eljárás

25 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 22-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

26 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (második kibővített tanács) megnyitotta az eljárás szóbeli szakaszát, és az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében a felekhez írásban kérdéseket intézett, amelyekre azok az előírt határidőn belül válaszoltak.

27 Az Elsőfokú Bíróság a 2007. január 31-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszaikat.

28 A tárgyalás során a felperes a Sorriba körzet vázlatos bemutatását tartalmazó dokumentumot terjesztett elő. A felek meghallgatását követően e dokumentumot az iratokhoz csatolták a második kibővített tanács elnökének határozata alapján.

29 A Bizottság számára engedélyezték, hogy egy „Anexo al informe pericial sobre la ayuda a la reducción de actividad de la empresa Gonzáles y Díez, SA” (melléklet a Gonzáles y Díez SA társaság tevékenységének csökkentéséhez nyújtott támogatásokkal kapcsolatos szakértői jelentéshez) című, 2002. szeptember 17-i keltezésű dokumentumot nyújtson be az Elsőfokú Bíróság Hivatalához. A felperes lehetőséget kapott az említett dokumentummal kapcsolatos észrevételeinek megtételére, amit az előírt határidőn belül meg is tett. A felek meghallgatását követően az Elsőfokú Bíróság úgy döntött, hogy e dokumentumot az ügy irataihoz csatolja.

30 A szóbeli szakaszt az Elsőfokú Bíróság kibővített második tanácsa elnökének 2007. március 9-i határozata zárta le.

A felek kérelmei

31 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a megtámadott határozat 1., 3. és 4. cikkét;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

32 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a keresetet, mint megalapozatlant;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

33 A felperes négy jogalapra hivatkozik, nevezetesen: a Bizottságnak a megtámadott határozat 1., 3. és 4. cikke elfogadására vonatkozó hatáskörének hiányára, a lényeges eljárási szabályoknak a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke visszavonásakor, illetve a megtámadott határozat meghozatalakor történt megsértésére, a bizalomvédelem elvének, valamint a lényeges eljárási szabályoknak a megsértésére, illetve egy nyilvánvaló mérlegelési hibára.

A Bizottságnak a megtámadott határozat 1., 3. és 4. cikke elfogadására vonatkozó hatásköre hiányára alapított első jogalapról

A felek érvei

34 A felperes előadja, hogy sem az ESZAK-Szerződés, sem az EK-Szerződés nem ruház a Bizottságra a visszavonási eljárás megindításáról szóló határozat, illetve a megtámadott határozat elfogadására vonatkozó hatáskört.

35 Az ESZAK-Szerződést illetően a felperes arra hivatkozik, hogy az a 2002. július 23-án bekövetkezett lejártát követően nem szolgálhat jogalapként (Alber főtanácsnok által az International Power és társai kontra NALOO ügyben [a C-172/01. P., C-175/01. P., C-176/01. P. és C-180/01. P. sz. egyesített ügyekben 2003. október 2-án hozott ítélet {EBHT 2003., I-11421., I-11425. o.}] előterjesztett indítvány 48. pontja).

36 Az EK-Szerződést illetően a felperes arra hivatkozik, hogy az EK 305. cikk (1) bekezdésének értelmében az nem szolgáltat a Bizottság számára jogalapot az 1998., 2000. és 2001. évet illetően nyújtott támogatásokra vonatkozó döntéshez.

37 Az EK-Szerződésnek az ESZAK-Szerződés hatálya alá tartozó termékekre alkalmazandó rendelkezései nem alkalmazhatóak visszaható hatállyal ez utóbbi szerződés lejárta előtti tényállásokra. A felperes úgy érvel, hogy jogi rendelkezéseknek a hatálybalépésük előtti tényállásokra történő alkalmazása összeegyeztethetetlen lenne a jogbiztonság elvével (a Bíróság C-368/89. sz. Crispoltoni-ügyben 1991. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-3695. o.] 17. pontja, a C-34/92. sz., GruSa Fleisch ügyben 1993. július 15-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-4147. o.] 22. pontja, Léger főtanácsnok által a Moksel-ügyben [a C-223/95. sz. ügyben 1997. május 7-én hozott ítélet {EBHT 1997., I-2379., I-2381. o.}] előterjesztett indítvány 40–42. pontja). Ezen állítás alátámasztására hivatkozik továbbá a szerződések jogáról szóló, 1969. május 23-i bécsi egyezmény (*Recueil des traités des Nations unies*, 788. kötet, 354. o.) 28. cikkére, amely előírja a szerződések visszaható hatályának tilalmát. A felperes szerint, ha a tagállamok engedélyezni kívánták volna az EK-Szerződésnek a széniparra vonatkozó alkalmazását a 2002. július 24-e előtti tényállások esetében, arról kifejezetten rendelkeztek volna.

38 Így a Bizottság az EK 88. cikke (2) bekezdése és az annak végrehajtására vonatkozó szabályok alapján nem szüntethet meg, illetve módosíthat olyan – a széniparnak nyújtott – támogatásokat, amelyeket az ESZAK-Szerződés rendszere alatt engedélyeztek, és amelyekkel kapcsolatban semmilyen álláspont nem született, amíg e rendszer hatályban volt.

39 Egyébként az 1407/2002 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése, amelynek értelmében e rendeletet 2002. július 24-től kell alkalmazni, megerősíti azt, hogy az EK-Szerződést nem lehet visszahatóan alkalmazni. A felperes arra hivatkozik továbbá, hogy e rendelet anyagi tartalmából kitűnik, hogy a közösségi jogalkotó csak a jövőre nézve kívánt rendelkezni, így egyetlen rendelkezése sem vonatkozik a széniparnak e rendelet hatálybalépése előtt nyújtott támogatásokra.

40 A felperes kifejti, hogy az egyéni jogokra vonatkozó korlátozó rendelkezések visszaható hatályának tilalmát sem a tagállamok, sem – a tagállamok alkotmányos rendje által feljogosított – közösségi jogalkotó nem hagyhatja figyelmen kívül.

41 A felperes hozzáfűzi, hogy a Bizottság tudatában volt annak, hogy az EK-Szerződés rendelkezései nem alkalmazhatóak a széniparnak az ESZAK-Szerződés lejárta előtti időszakban nyújtott támogatások esetében. Ez kitűnik a 2002/C 152/03 közlemény 25. pontjából, valamint abból, hogy a Bizottság e közlemény 46. pontjában kifejtette, hogy szükségesnek tartja a széniparnak az ESZAK-Szerződés lejárta előtt nyújtott állami támogatásokkal kapcsolatos eljárások lezárását.

42 A felperes kiemeli, hogy nem kíván az ESZAK-Szerződés lejártát követően keletkezett joghézag fennállására hivatkozni. Csupán arra hivatkozik, hogy a Bizottságnak az ESZAK-Szerződéssel ráruházott hatáskörét kellett volna gyakorolnia a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkének visszavonásakor.

43 A felperes számára az 1998., 2000. és 2001. évre vonatkozóan nyújtott támogatásokkal kapcsolatos, az ESZAK-Szerződésből eredő kötelezettségek teljesítésének ellenőrzésére alkalmazandó eljárást illetően a felperes szerint az EK 226. cikke alkalmazható.

44 A felperes az EUSz 3. cikk helytállóságát vitatja a Bizottság hatáskörének kérdését illetően, és úgy véli, hogy e rendelkezés idegen a hatáskörmegosztás közösségi rendszerétől. Vitatja továbbá a Bizottság által hivatkozott elvet, amely szerint átmeneti rendelkezések hiányában az új szabály alkalmazandó a korábbi jogszabály hatálya alatt keletkezett helyzetek jövőbeli hatásaira. A felperes kiemeli, hogy az EK-Szerződésnek kizárólag a hatályon kívül helyezett szabály hatálya alatt keletkezett, múltbeli – és

nem jövőbeli – helyzetekre történő visszaható alkalmazását vitatja. Végül a felperes vitatja, hogy különbséget lehetne tenni az anyagi jogi és az eljárási szabályok között.

45 A Bizottság megjegyzi először is, hogy a Bizottságnak a megtámadott határozat elfogadására vonatkozó hatáskörének kérdését az ESZAK- és EK-Szerződést magában foglaló – az EUSz 3. cikkben meghatározott – közösségi jogrend egységességének fényében kell megválaszolni. Megjegyzi továbbá, hogy a Bizottságnak az állami támogatások ellenőrzésére vonatkozó hatásköréhez nem fér kétség, mivel mind az ESZAK-, mind az EK-Szerződés ellenőrzési hatáskört ruházott rá e területen.

46 A Bizottság úgy érvel, hogy átmeneti rendelkezések hiányában az új szabályt azonnal alkalmazni kell a korábbi jogszabály hatálya alatt keletkezett helyzetek jövőbeli hatásaira (Alber főtanácsnok által a fent hivatkozott International Power és társai kontra NALOO ügyben előterjesztett indítványának 48. pontja). Az állami támogatásokkal kapcsolatban semmilyen, az elsődleges jogba tartozó átmeneti rendelkezést nem fogadtak el. A Bizottság hozzáfűzi, hogy az EK-Szerződés állami támogatásokra vonatkozó rendelkezéseinek az ESZAK-Szerződés hatálya alá tartozó tényállásokra történő alkalmazását az EK 305. cikk értelmében kizáró ítélkezési gyakorlat az egyidejűleg hatályban lévő szabályok közötti konfliktusok feloldására vonatkozik, és nem alkalmazható azokban az esetekben, amikor e szabályok az időben egymást követik.

47 A Bizottság előadja, hogy hagyományosan különbséget kell tenni az eljárási és az anyagi jogi szabályok között. Az eljárási szabályok esetében azokat kell alkalmazni, amelyek a szóban forgó szakasz megnyitásakor hatályban vannak (a C-121/91. és C-122/91. sz., CT Control [Rotterdam] és JCT Benelux kontra Bizottság egyesített ügyekben 1993. július 6-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-3873. o.] 22. pontja). Így az ESZAK-Szerződés lejárta előtt nyújtott támogatásokra vonatkozó eljárás

újbóli megnyitására az EK 88. cikk és az EK-Szerződés [88]. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) alapján kell, hogy sor kerüljön.

48 Az alkalmazandó anyagi jogot illetően a Bizottság úgy véli, hogy különbséget kell tenni egyrészt a 2001. évre vonatkozó támogatások, másrészt pedig az 1998. és 2000. évre vonatkozó támogatások között. A 2001. évre vonatkozó támogatásokat illetően a megtámadott határozatnak az 1407/2002 rendelet 7. cikkét kellett alkalmaznia, a 2002/C 152/03 közlemény 47. pontjával összhangban, a jogalkotónak e rendelet visszaható hatállyal történő alkalmazására vonatkozóan az 1407/2002 rendelet 24. preambulumbekezdésében kifejezett akaratának, valamint a Bíróság C-162/00. sz., Pokrzeptowicz-Meyer-ügyben 2002. január 29-én hozott ítéletének (EBHT 2002., I-1049. o.) 50. pontja értelmében és az EK-Szerződésnek az ESZAK-Szerződéshez képest betöltött – az EK 305. cikkel elismert – *lex generalis* szerepe alapján.

49 A Bizottság továbbá úgy érvel, hogy az 1407/2002 rendelet 7. cikkének és mellékletének tartalma mindenesetre megegyezik a korábban alkalmazandó 3632/93 határozat 5. cikkének és a mellékletének tartalmával, azzal a különbséggel, hogy az új rendszer a termelési egységek teljes bezárásához nyújtott támogatásokat engedélyezi, míg az ESZAK rendszer a részleges bezáráshoz nyújtottakat is engedélyezte. A Bizottság ugyanakkor megjegyzi, hogy a jelen esetben a 2001. évre vonatkozó támogatások a La Prohida alkörzet létesítményeinek teljes bezárásával voltak kapcsolatosak. Mivel az alkalmazandó rendszer tehát azonos volt a jelen esetben azon tényből eredően, hogy az ESZAK-Szerződés, illetve az EK-Szerződés hatálya alá tartozó rendszerekben időben egymást követték, nem származott a felperesnek kára.

50 Az 1998. és 2000. évre vonatkozóan nyújtott támogatásokat illetően a Bizottság úgy érvel, hogy a megtámadott határozat nem végzett semmilyen új vizsgálatot az ESZAK-Szerződés, illetve az EK-Szerződés általános rendelkezései alapján, hanem pusztán a 98/637, illetve a 2001/162 határozatban meghatározott feltételek teljesülésének vizsgálatára szorítkozott. E támogatások jogszerűségét tehát csak az említett – teljes mértékben hatályban maradt – engedélyező határozatokban meghatározott feltételekre tekintettel kell értékelni.

51 A felperes azon érvét illetően, hogy a Bizottságnak az EK 226. cikk alapján kellett volna cselekednie, az intézmény úgy véli, hogy amennyiben elfogadott, hogy az EK-Szerződés alkalmazandó az ESZAK-Szerződés hatálya alatt nyújtott támogatásokhoz rendelt feltételek betartásának biztosítása céljából, nem vitatható – a *ratione materiae* alkalmazandó – EK 88. cikk alkalmazhatósága.

52 A Bizottság végül arra hivatkozik, hogy a felperesnek a Bizottság hatáskörének hiányára alapított érvéből arra lehetne következtetni, hogy a Bizottságnak a 2002/827 határozat visszavonására sincs hatásköre, és hogy nem lehetne elérni egy, az ESZAK-Szerződés alapján elfogadott határozat megsemmisítését az előbbi lejárta után, mivel a közösségi bíróságok hatáskörének is ugyanaz az alapja, mint a Bizottság hatáskörének.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

53 A közösségi szerződések egyedi jogrendet hoztak létre (lásd ebben az értelemben a Bíróság 1/91. sz., 1991. december 14-i véleményének [EBHT 1991., I-6079. o.] 21. pontját, az Elsőfokú Bíróság T-120/89. sz., Stahlwerke Peine-Salzgitter kontra Bizottság ügyben 1991. június 27-én hozott ítéletének [EBHT 1991., II-279. o.] 78. pontját), amelynek keretében – amint ezt az EK 305. cikk (1) bekezdése is tükrözi – az ESZAK-Szerződés egy különleges, az EK-Szerződés által meghatározott általános szabályoktól eltérő rendszert képez.

54 Az ESZAK-Szerződés 97. cikkének értelmében 2002. július 23-án lejárt. Ennélfogva 2002. július 24-én az EK-Szerződésben meghatározott általános rendszer hatálya kiterjedt azokra az ágazatokra is, amelyeket eredetileg az ESZAK-Szerződés szabályozott.

55 Amennyiben azon tény, hogy az ESZAK-Szerződés jogi keretét felváltotta az EK-Szerződés jogi kerete, azzal járt, hogy 2002. július 24-től megváltoztak az alkalmazandó jogalapok, eljárások, valamint anyagi jogi szabályok, ez a közösségi jogrend és célkitűzései egységességének és folytonosságának keretébe illeszkedik. E tekintetben meg kell állapítani, hogy a szabad verseny rendszerének megteremtése és fenntartása – amely rendszer keretében biztosítottak a szabályos versenyfeltételek, és amely többek között az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alapja – mind az EK-Szerződésnek (lásd legutóbb ebben az értelemben a Bíróság C-308/04. P. sz., SGL Carbon kontra Bizottság ügyben 2006. június 29-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5977. o.] 31. pontját), mind az ESZAK-Szerződésnek (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-280/99. P.–C-282/99. P. sz., Moccia Irme és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2001. június 21-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-4717. o.] 33. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-89/96. sz., British Steel kontra Bizottság ügyben 1999. július 7-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-2089. o.] 106. pontját) egyik alapvető célkitűzése. Ebben az összefüggésben, jóllehet az ESZAK- és az EK-Szerződésnek az állami támogatásokra vonatkozó szabályai eltérnek valamelyest, ki kell emelni, hogy az ESZAK-Szerződés hatálya alatt nyújtott támogatások megfelelnek a támogatás fogalmának az EK 87. és EK 88. cikk értelmében. Így a torzításmentes verseny célkitűzésének az eredetileg a közös szén- és acélpiac alá tartozó ágazatokban történő megvalósítását nem szakítja meg az ESZAK-Szerződés lejáratának ténye, mivel e célkitűzés az EK-Szerződés keretében is megvalósul.

56 A közösségi jogrendszer és a működésére vonatkozó célkitűzések folytonossága megköveteli, hogy az Európai Közösség – amennyiben az Európai Szén- és Acélközösség helyébe lép, és a saját eljárási keretében – biztosítsa az ESZAK-Szerződés hatálya alatt létrejött helyzetek tekintetében az ESZAK-Szerződés és végrehajtási szabályai alapján a tagállamok, illetve a magánszemélyek tekintetében *eo tempore* keletkezett jogok és kötelezettségek tiszteletben tartását. E követelményt még jelentősebbé teszi, hogy a versenynek az állami támogatásokra vonatkozó szabályok be nem tartásából eredő torzulása az ESZAK-Szerződés lejártát követő, az EK-Szerződés hatálya alá tartozó időszakra is kiterjedhet.

57 A fentiekből következik, hogy – a felperes állításaival ellentétben – az EK 88. cikk (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapján a Bizottságnak jogában áll 2002. július 23-át követően ellenőrizni az ESZAK-Szerződés tárgyi és időbeli hatálya alá tartozó területeken nyújtott állami támogatások közös piaccal való

összeegyeztethetőségét, valamint az ESZAK-Szerződés alapján elfogadott, állami támogatásokat engedélyező határozatok tagállamok általi végrehajtását az e szerződés lejártát megelőzően keletkezett helyzetek tekintetében.

58 Meg kell állapítani továbbá, hogy a közösségi jogrend keretében az EK-Szerződés szabályainak egy eredetileg az ESZAK-Szerződés által szabályozott területen való érvényesülésére az időbeli hatályra irányadó elvek tiszteletben tartásával kell, hogy sor kerüljön. E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy míg az eljárási szabályokat általában a hatálybalépésükkor folyamatban lévő valamennyire jogvitára alkalmazni kell, az anyagi jogi szabályoknál nem ez a helyzet. Ugyanis ez utóbbiakat a jogbiztonság és a bizalomvédelem elvének tiszteletben tartása érdekében úgy kell értelmezni, hogy azok a hatálybalépésüket megelőzően keletkezett helyzetekre csak annyiban vonatkoznak, amennyiben azok szövegéből, céljából és rendszertani elhelyezkedéséből az ilyen értelmezés világosan következik (lásd a Bíróság 212/80–217/80. sz., Salumi és társai egyesített ügyekben 1981. november 12-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2735. o.] 9. pontját; a 21/81. sz. Bout-ügyben 1982. február 10-én hozott ítéletének [EBHT 1982., 381. o.] 13. pontját, az Elsőfokú Bíróság T-42/96. sz., Eyckeler & Malt kontra Bizottság ügyben 1998. február 19-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-401. o.] 55. pontját).

59 Ebből a szemszögből az egyértelműen az ESZAK-Szerződés lejártát megelőzően keletkezett jogi helyzetekre alkalmazandó anyagi jogi rendelkezéseket illetően a közösségi jogrend folytonossága és a jogbiztonság, illetve a bizalomvédelem elvéhez kapcsolódó követelmények az ESZAK-Szerződés alapján elfogadott anyagi jogi rendelkezések alkalmazását írják elő a tárgyi és időbeli hatályuk alá tartozó tényállások tekintetében. Azon körülmény, amely szerint az ESZAK-Szerződés lejárta miatt a szóban forgó jogi keret már nincs hatályban a tényállás értékelésének pillanatában, nem módosítja e megállapítást, mivel ezen értékelés egyértelműen olyan időszakban keletkezett jogi helyzetre vonatkozik, amikor az ESZAK-Szerződés alapján elfogadott anyagi jogi rendelkezések voltak alkalmazandóak.

60 A jelen esetben a Bizottság – a 659/1999 rendeletnek megfelelően lefolytatott eljárást követően – az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján hozta meg a megtámadott határozatot. A jogalappal és a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárással kapcsolatos rendelkezések az eljárási szabályok közé tartoznak az 58. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében. Mivel a megtámadott határozatot az ESZAK-Szerződés lejárta után fogadta el, a Bizottság helyesen alkalmazta az EK 88. cikk (2) bekezdését és a 659/1999 rendeletben meghatározott eljárási szabályokat.

61 Az anyagi jogi szabályokat illetően, és amennyiben a felperes érvei a megtámadott határozatnak az 1407/2002 rendelet állítólagos hibás alkalmazásából eredő jogellenességére kívánnak hivatkozni, meg kell állapítani először is, hogy a megtámadott határozat olyan jogi helyzetekre vonatkozik, amelyek egyértelműen az ESZAK-Szerződés lejártát megelőzően jöttek létre, mivel valamennyi szóban forgó tény 2002. július 23-át megelőzően keletkezett. A megtámadott határozat célja egyrészt az 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott támogatások adott esetben visszaélésszerű alkalmazásának, másrészt a 2001. év vonatkozásában a Bizottság jóváhagyását megelőzően nyújtott támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata.

62 Ennélfogva az 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott állami támogatások felhasználásának ellenőrzését a 98/637 és a 2001/162 engedélyező határozatokra tekintettel kell végezni, mivel e határozatok határozták meg az említett támogatások végrehajtásának feltételeit. Amennyiben ezen engedélyező határozatok a 3632/93 határozatban meghatározott jogi keret betartását írják elő, az 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott állami támogatások felhasználását az e határozatban előírt szabályok fényében kell vizsgálni.

63 Ugyanígy a 2001. év vonatkozásában nyújtott állami támogatások összeegyeztethetőségét is a 3632/93 határozat rendelkezéseinek fényében kell vizsgálni. Míg az e határozat által előírt jogi keret 2002. július 24-e óta nincs hatályban, és így nem határozhatja meg az ezen időpont után nyújtott támogatások összeegyeztethetőségét, a szóban forgó tényállás idején akkor is ez volt az alkalmazandó rendszer.

64 Az Elsőfokú Bíróság azonban megállapítja, hogy míg a Bizottság a megtámadott határozat (63) preambulumbekezdésének a) pontjában kifejti, hogy az 1998. és 2000. évre vonatkozóan nyújtott támogatások felhasználását a 98/637 és a 2001/162 határozatokban előírt feltételek – és közvetve a 3632/93 határozat rendelkezései – alapján vizsgálja, a megtámadott határozat (74) preambulumbekezdésében ezen intézmény mégis úgy határozott, hogy a La Prohida alkörzetben történt szerkezetátalakítás rendkívüli költségeinek fedezésére nyújtott támogatásokat az 1407/2002 rendelet 7. cikke és melléklete alapján vizsgálja.

65 Hasonlóképpen, míg a megtámadott határozat (74) preambulumbekezdésében a Bizottság kifejezte abbéli szándékát, hogy a Buseiro körzet részleges bezárásával kapcsolatos költségek fedezésére irányuló támogatásokat a 3632/93 határozat alapján kívánja vizsgálni, a (81)–(83), és a (86) preambulumbekezdésben e támogatások némelyikének a közös piaccal való összeegyeztethetőségét kifejezetten az 1407/2002 rendelet alapján vizsgálta.

66 Egyébként a megtámadott határozat (63) preambulumbekezdésének b) pontjában a Bizottság kifejtette, hogy – a 2002/C 152/03 közlemény 47. pontja alapján – vizsgálni kívánja a 2001. évre vonatkozóan a Bizottság jóváhagyását megelőzően nyújtott támogatásoknak az 1407/2002 rendelet 7. cikkével való összeegyeztethetőségét.

67 Meg kell azonban állapítani, hogy az 1407/2002 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében e rendeletet 2002. július 24-től kezdődően kell alkalmazni. A 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott kivétel értelmében azonban a 2002. évi költségeket fedező támogatás valamely tagállam indokolt kérése alapján – a határidőkre és az eljárásokra vonatkozó szabályok kivételével – továbbra is a 3632/93 határozatban megállapított szabályok és elvek hatálya alá tartozhat. Az 1407/2002 rendelet 14. cikkéből tehát egyértelműen kitűnik, hogy e rendeletet kell alkalmazni a 2002. július 24-ét követően keletkezett helyzetekre.

68 A Bizottság tehát megalapozatlanul állította a 2002/C 152/03. sz. közlemény 47. pontjában, hogy az előzetes jóváhagyása nélkül 2002. július 23-a előtt nyújtott állami támogatásokra az 1407/2002 rendelet alkalmazandó.

69 Egyébként a Bizottság által ennek alátámasztására felhozott különböző érveket el kell utasítani. Először is az 1407/2002 rendelet (24) preambulumbekezdése nem enged arra következtetni, hogy a jogalkotó e rendeletnek visszaható hatályt kívánt volna biztosítani (lásd a fenti 58. pontot) oly módon, hogy annak rendelkezései a 2002. július 24-ét megelőző helyzetekre is alkalmazandóak legyenek. E preambulumbekezdés legfeljebb az 1407/2002 rendelet 14. cikkét vetíti előre, amely úgy rendelkezik, hogy jóllehet e rendelet az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való közzétételének napján, azaz 2002. augusztus 2-án lépett hatályba, már 2002. július 24-étől alkalmazandó.

70 A Bizottság továbbá nem támaszkodhat a fent hivatkozott Pokrzeptowicz-Meyer ügyben hozott ítéletre. Meg kell állapítani, hogy ezen ítélet 50. pontjában kifejtett elv, amely szerint az új szabályt azonnal alkalmazni kell a korábbi jogszabály hatálya alatt keletkezett helyzetek jövőbeli hatásaira, kizárólag az új szabály hatálybalépésekor folyamatban lévő helyzetekre vonatkozik, és nem az olyan helyzetekre, mint amelyekről a jelen esetben is szó van, amelyek egyértelműen a korábbi szabály hatálya alatt keletkeztek (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Pokrzeptowicz-Meyer ügyben hozott ítélet 51. és 52. pontját).

71 Végül éppen abból következően, hogy az EK-Szerződés – az EK 305. cikk szerint – általános szabályt képez az ESZAK-Szerződéshez képest, a *lex specialis derogat legi generali* elv alapján kizárólag az ESZAK-Szerződésből és a végrehajtására hozott szabályokból származó különleges rendszer alkalmazandó a 2002. július 24-e előtt keletkezett helyzetekre.

72 A fentiekből következik, hogy az 1407/2002 rendelet nem képez olyan jogi keretet, amelynek alapján vizsgálni lehetne az 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott támogatások visszaélésszerű alkalmazását, illetve a 2001. év vonatkozásában nyújtott támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

73 A Bizottság ugyanakkor úgy érvel, hogy az 1407/2002 rendelet 7. cikkének és mellékletének tartalma megegyezik a 3632/93 határozat 5. cikkének és a mellékletének tartalmával, valamint hogy az ESZAK-Szerződés rendelkezései helyett az EK-Szerződés rendelkezéseinek alkalmazása nem hátrányos a felperesre nézve.

74 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a jelen esetben megállapított szabálytalanság nem vonja maga után a megtámadott határozat jogellenességét, és ennélfogva megsemmisítését, csak amennyiben e szabálytalanság befolyásolhatja a határozat tartalmát. Ha megállapítást nyerne, hogy e szabálytalanság hiányában a Bizottság azonos eredményre jutott volna, amennyiben a szóban forgó hiba semmiképpen sem befolyásolhatta a megtámadott határozat tartalmát, nincs helye e határozat megsemmisítésének (lásd ebben az értelemben a jogalap vitatását illetően a Bíróság C-491/01. sz., British American Tobacco (Investments) és Imperial Tobacco ügyben 2002. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-11453.o.] 98. pontját; a C-211/01. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2003. szeptember 11-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-8913. o.] 52. pontját, valamint a C-210/03. sz., Swedish Match ügyben 2004. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-11893. o.] 44. pontját, lásd továbbá ebben az értelemben az eljárási jogok megsértését illetően a Bíróság 30/78. sz., Distillers kontra Bizottság ügyben 1980. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1980., 2229. o.] 26. pontját, a C-194/99. P. sz., Thyssen Stahl kontra Bizottság ügyben 2003. október 2-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-10821. o.] 31. pontját és végül az Elsőfokú Bíróság T-314/01. sz., Avebe kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-3085. o.] 67. pontját).

75 Meg kell állapítani, hogy az 1407/2002 rendelet rendelkezései, amelyek alapján a Bizottság a támogatások visszaélésszerű felhasználását és összeegyeztethetőségét vizsgálta, azaz e rendelet 7. cikke és melléklete (1) bekezdésének c), f), g), h), i) és k) pontja, a 3632/93 határozat 5. cikkében, és melléklete I. bekezdésének c), e), f), g), h), i) és k) pontjában meghatározottakkal azonos szabályokat írnak elő.

Következésképpen a Bizottság azonos következtetésekre jutott volna, ha helyesen a 3632/93 határozatot alkalmazta volna.

76 Egyébként a megtámadott határozatból is kitűnik, hogy bizonyos esetekben a Bizottság mégis körültekintően alkalmazta a 3632/93 határozatot, mivel megvizsgálta, hogy bizonyos költségek e határozat melléklete I. bekezdésének l) pontjában meghatározott kategóriába tartoznak-e, amely költségkategória nem szerepel az 1407/2002 rendelet mellékletében.

77 Mivel az 1407/2002 rendelet helytelen – a 3632/93 határozat helyett történő – alkalmazása nem befolyásolta a megtámadott határozat értelmét és tartalmát, nincs ok azt feltételezni, hogy e szabálytalanság – bármilyen sajnálatos is – jogellenessé tenné a megtámadott határozatot.

78 Az előbbi indokok összességére tekintettel a Bizottságnak az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján a megtámadott határozat elfogadására vonatkozó hatáskörének hiányára alapított első jogalapot el kell utasítani. Ugyanez a helyzet amennyiben ezen első jogalappal a felperes az 1407/2002 rendelet alkalmazása miatt hivatkozik a megtámadott határozat jogellenességére.

A 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke visszavonásakor, illetve a megtámadott határozat meghozatalakor lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

79 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nem a megfelelő eljárást alkalmazta a megtámadott határozat elfogadásakor.

80 A Bizottság érvelésére adott válaszként a felperes vitatja e jogalap elfogadhatatlanságát, és előadja, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdésére alapított vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat megtámadható, amennyiben az a támogatást meglévőnek vagy újnak minősíti (az Elsőfokú Bíróság T-126/96. és T-127/96. sz., BFM és EFIM kontra Bizottság egyesített ügyekben 1998. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3437. o.] 39–43. pontja). Egyrészt a felperes nem vitatta a jelen ügy kapcsán a 2002/827 határozatban megvizsgált támogatások minősítését, másrészt a vizsgálati eljárás megindításáról szóló, 2003. február 19-i határozat nem módosította a szóban forgó minősítést. Ennélfogva nincs helye kereset indításának ez utóbbi határozat ellen.

81 A felperes úgy érvel továbbá, hogy sem az EK 88. cikk (2) bekezdése, sem a 659/1999 rendelet nem tartalmaz rendelkezést a kedvezőtlen határozat visszavonására alkalmazandó eljárásra vonatkozóan. A 659/1999 rendelet 9. cikke csak az e rendelet 4. cikkének (2) vagy (3) bekezdése, illetve 7. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerint hozott kedvező határozatok visszavonására alkalmazható, tehát azokra a határozatokra, amelyekben a Bizottság azt állapítja meg, hogy a támogatás nem létezik, illetve hogy a támogatás – adott feltételekkel, vagy önmagában – a közös piaccal összeegyeztethető. A visszavont cikkek azonban olyan támogatásokra vonatkoztak, amelyek a Bizottság szerint visszaélésszerű felhasználás tárgyát képezték, vagy a közös piaccal összeegyeztethetetlennek minősültek. Egyébként a 659/1999 rendelet 9. cikke úgy rendelkezik, hogy a határozat visszavonható, amennyiben az az eljárás során szolgáltatott olyan helytelen információn alapul, amely döntő fontosságú volt a határozat meghozatalában. A 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkének visszavonása nem helytelen információ szolgáltatásán alapul, hanem az alkalmazandó eljárási szabályok megsértéséből eredő jogellenességen.

82 A felperes arra hivatkozik, hogy mivel a 659/1999 rendelet nem rendelkezik semmilyen eljárásról a jogellenes kedvezőtlen határozatok visszavonását illetően, a Bizottságnak hivatalból és késedelem nélkül vissza kellett volna vonnia a megtámadott határozat. Amikor a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkének visszavonására a 659/1999 rendelet 9. cikkében meghatározott eljárást alkalmazta, a Bizottság megsértette a jogszerűség elvét, mivel elismerve ugyan e rendelkezések jogellenességét, azokat a megtámadott határozat elfogadásáig – azaz 2003. november 5-ig – hatályban tartotta, kényszerítve ezzel a felperest a spanyol hatóságok által indított végrehajtási eljárással járó költségek és hátrányok viselésére. A Bizottság megsértette a gondos

ügyintézésnek – az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (1) bekezdésében meghatározott – elvét is, amely szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyeit az Unió intézményei és szervei ésszerű határidőn belül intézzék.

83 A felperes hozzáfűzi, hogy a Bizottság nem vitathatja a 2002/827 határozat jogellenességét, hiszen szükségesnek találta e határozat 1., 2. és 5. cikkének visszavonását.

84 A felperes vitatja továbbá azon tény helytállóságát, amely szerint a kereset nem a megtámadott határozat 6. cikke ellen irányul, mivel nem tárgya az e rendelkezésben foglalt visszavonás megsemmisítése, hanem a Bizottság által alkalmazott visszavonási eljárást vitatja.

85 A Bizottság úgy véli, hogy e jogalap elfogadhatatlan annak határidőn túli benyújtása miatt. Az eljárást megindító 2003. február 19-i határozat kizárta a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkének azonnali visszavonását. A felperesnek ennélfogva az eljárást megindító határozat ellen kellett volna keresetet benyújtania.

86 A Bizottság egyébként megjegyzi, hogy mivel a kereset nem irányul a megtámadott határozat 6. cikke ellen, amely cikk visszavonja a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkét, e kereset nem irányulhat e visszavonás módjára. Abban az esetben, ha a Bizottság azonnal visszavonta volna az említett rendelkezéseket, akkor is köteles lett volna megindítani az EK 88. cikk (2) bekezdésében előírt eljárást a szóban forgó támogatások összeegyeztethetőségének újbóli vizsgálata végett. A Bizottság szerint az azonnali visszavonás hiánya semmiben sem befolyásolta a jelen kereset tárgyát képező

rendelkezéseket. Ráadásul amennyiben a 659/1999 rendelet 9. cikke nem tenné lehetővé a jelen esetben végrehajtott visszavonást, e jogellenesség csupán a megtámadott határozat 6. cikkét érintené, amely rendelkezés ellen azonban nem irányul a jelen kereset.

87 A Bizottság úgy érvel továbbá, hogy a felperes által a megtámadott határozat elfogadásához vezető eljárás során szolgáltatott új információkat követően a 2002/827 határozat részben helytelen információkon alapulónak bizonyult. A Bizottság elismeri, hogy az eljárás újbóli megnyitásához vezető indokokról – azaz a 2002/827 határozat elfogadásához vezető eljárással kapcsolatos kétségekről, valamint az eljárásjogi biztosítékok megerősítéséhez fűződő érdekről – a 659/1999 rendelet 9. cikke nem rendelkezik kifejezetten. Azonban a Bizottság szerint e rendelkezés nem kimerítően határozza meg a visszavonás eseteit. A közösségi jog általános elvei lehetővé teszik az elutasító határozatok visszavonását, amennyiben kétségek merülnek fel az elfogadási eljárás szabályszerűségével kapcsolatban (a Bíróság 15/85. sz., Consorzio Cooperative d'Abruzzo kontra Bizottság ügyben 1987. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 1987., 1005. o.] 12. és 17. pontja).

88 Az újbóli vizsgálat lefolytatásának módját illetően a Bizottság úgy érvel, hogy ezen újbóli vizsgálat érinthette a felperes versenytársait. A helyzet újbóli vizsgálatának módja tehát az intézmény szerint megfelelt a jogszerűség és a gondos ügyintézés elvének.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

– Az elfogadhatóságról

89 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 230. cikk szerinti megsemmisítés iránti keresettel megtámadható jogi aktusoknak és határozatoknak minősülnek az olyan

kötelező joghatásokat kiváltó intézkedések, amely joghatások a felperes érdekeit jogi helyzetének lényeges módosításával érintik (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 9. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-81/97. sz., Regione Toscana kontra Bizottság ügyben 1998. július 16-án hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2889. o.] 21. pontja és a T-276/02. sz., Forum 187 kontra Bizottság ügyben 2003. június 2-án hozott végzés [EBHT 2003., II-2075. o.] 39. pontja).

90 Ha olyan jogi aktusokról vagy határozatokról van szó, amelyek kidolgozása több szakaszban, többek között valamely belső eljárás végén történik, fő szabályként csak azok az intézkedések minősülnek megtámadható aktusnak, amelyek ezen eljárás végén véglegesen meghatározzák az intézmény álláspontját, kizárva az olyan közbenső intézkedéseket, amelyeknek célja csupán a végleges határozat előkészítése (a fent említett IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 10. pontja, és az Elsőfokú Bíróság T-64/89. sz., Automec kontra Bizottság ügyben 1990. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1990., II-367. o.] 42. pontja).

91 Ezen ítélkezési gyakorlat alkalmazásában a Bizottságnak az EK 88. cikk (2) bekezdésében meghatározott hivatalos vizsgálati eljárást lezáró végleges határozata az EK 230. cikk értelmében keresettel megtámadható jogi aktusnak minősül. Az ilyen határozat kötelező joghatásokat vált ki, amely joghatások érintik az érintett felek érdekeit, mivel lezárja a szóban forgó eljárást, és véglegesen nyilatkozik a vizsgált intézkedésnek az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal való összeegyeztethetőségéről. Következésképpen az érintett feleknek mindig van lehetősége a hivatalos vizsgálati eljárást lezáró végleges határozat megtámadására, és annak keretében megkérdőjelezhetik a Bizottság végleges álláspontjának alapjául szolgáló különböző elemeket (az Elsőfokú Bíróság T-190/00. sz., Regione Siciliana kontra Bizottság ügyben 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5015. o.] 45. pontja).

92 E lehetőség független attól, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító olyan joghatásokkal határozat jár-e, amelyek megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezhetik. Valamely hivatalos eljárást megindító határozat vitatásának lehetősége nem járhat

azon következménnyel, hogy korlátozza az érdekelt felek eljárási jogait, megakadályozva őket abban, hogy megtámadják a végleges határozatot, és a keresetlevelük alátámasztására az ezen határozat elfogadásához vezető eljárás bármely szakaszára vonatkozó hibákra hivatkozzanak (a fent hivatkozott Regione Siciliana kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 46. és 47. pontja).

93 A Bizottság ennélfogva nem hivatkozhat a felperes második jogalapjának elkésettségére.

– Az ügy érdeméről

94 A felperes lényegében úgy érvel, hogy a megtámadott határozat lényeges eljárási hibában szenved. Amennyiben a 659/1999 rendelet 9. cikkében előírt eljárás nem alkalmazható, a Bizottság megsértette a jogszerűség és a gondos ügyintézés elvét azzal, hogy csak a megtámadott határozat elfogadása céljából indított hivatalos vizsgálati eljárás végén vonta vissza a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkét, és nem azonnal, az említett hivatalos eljárást megindító határozat elfogadásakor.

95 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 659/1999 rendelet 9. cikkében előírt eljárás a jelen esetben nem került alkalmazásra. Sem a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat, sem a megtámadott határozat nem említi a 659/1999 rendelet 9. cikkében előírt eljárás alkalmazását. Következésképpen amennyiben a felperes e jogalappal arra kíván hivatkozni, hogy a Bizottság tévesen a 659/1999 rendelet 9. cikkében előírt eljárást alkalmazta, e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

96 Ezen eljárás egyébként, amint azt a felperes állítja, nem volt alkalmazható. A 659/1999 rendelet 9. cikkének megszövegezéséből kitűnik, hogy az e rendelkezésben

előírt eljárás kizárólag az e rendelet 4. cikkének (2) vagy (3) bekezdése, illetve 7. cikkének (2), (3) vagy (4) bekezdése szerint hozott – az eljárás során szolgáltatott helytelen információn alapuló – kedvező határozatok visszavonására alkalmazható. A 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkét kedvezőtlen határozatnak kell tekinteni, mivel az 1998. és 2000. évre jóváhagyott támogatások összegének visszaélésszerű alkalmazását, valamint a 2001. évre jogellenesen nyújtott támogatások közös piaccal való összeegyeztethetetlenségét állapítja meg.

97 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az állami támogatásokról szóló határozat Bizottság általi visszavonásának lehetősége semmi esetre sem korlátozódik pusztán a 659/1999 rendelet 9. cikkében meghatározott esetre. E rendelkezés csak azon általános jogelv sajátos kifejeződése, amely szerint lehetőség van valamely alanyi jogokat teremtő jogellenes közigazgatási határozat visszaható hatályú visszavonására (lásd többek között a Bíróság 7/56., 3/57–7/57. sz., Algera és társai kontra Assemblée commune de la CECA egyesített ügyekben 1957. július 12-én hozott ítéletét [EBHT 1957., 81., 116. o.); a 14/81. sz., Alpha Steel kontra Bizottság ügyben 1982. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 749. o.] 10. pontját, valamint az Elsőfokú Bíróság T-197/99. sz., Gooch kontra Bizottság ügyben 2000. december 5-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2000., I-A-271. és II-1247. o.] 53. pontját), különösen ha a szóban forgó közigazgatási határozat az érdekelt által szolgáltatott téves vagy hiányos információn alapult (lásd a Bíróság 42/59. és 49/59. sz., SNUPAT kontra Főhatóság ügyben 1961. március 22-én hozott ítéletét [EBHT 1961., 103., 160 o.]). Valamely alanyi jogokat teremtő jogellenes közigazgatási határozat visszaható hatállyal való visszavonásának lehetősége azonban nem korlátozódik erre az egy esetre; minden esetben sor kerülhet ilyen visszavonásra, azzal a feltétellel, hogy a határozatot elfogadó intézmény tiszteletben tartja az ésszerű határidőhöz és a határozat – annak jogszerűségében bízó – jogosultjának jogos elvárásaihoz kapcsolódó feltételeket.

98 Jelen esetben meg kell állapítani, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatból kitűnik, hogy e hivatalos eljárás megindításának indoka nem azon alapul, hogy a 2002/827 határozatban a Bizottság tévesen értékelte az 1998. és 2000. évre jóváhagyott támogatások alkalmazásának visszaélésszerű jellegét, és a 2001. év vonatkozásában nyújtott támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségét, hanem kizárólag az alkalmazandó eljárási szabályok betartásával kapcsolatos bizonyos kétségeken.

99 Ráadásul az ügy irataiból nem következik, hogy a hivatalos eljárás megnyitásakor a Bizottság rendelkezett volna arra utaló információval, hogy a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke a szóban forgó támogatások összeegyeztethetőségének téves értékelésén alapul.

100 Meg kell egyébként állapítani, hogy a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke azonnali visszavonásának hiánya nem gyakorolt semmiféle hatást a megtámadott határozat 1., 3. és 4. cikkének tartalmára, amely cikkek a jelen megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezik. A felperes nem bizonyította, sőt, nem is hivatkozott arra, hogy a 2002/827 határozatnak a hivatalos vizsgálati eljárás alatti hatályban tartása befolyásolhatta volna az érintett feleknek az észrevételeik megtételére vonatkozó lehetőségét.

101 A felperes által hivatkozott azon körülményt illetően (lásd a fenti 82. pont), amely szerint az azonnali visszavonás hiánya a spanyol hatóságok által indított végrehajtási eljárással járó költségek és hátrányok viselésére kényszerítette, elegendő megemlíteni, hogy ez jellegénél fogva nem bír jelentőséggel a jelen megsemmisítés iránti kereset keretében.

102 Így még ha feltételezzük is – amint azt a felperes állítja –, hogy a Bizottság megsértette a jogszerűség és a gondos ügyintézés elvét azzal, hogy nem vonta vissza a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkét hivatalos vizsgálati eljárás megindításakor, az ilyen szabálytalanság – még ha megállapítottnak is feltételezzük – semmi esetre sem vonja maga után a megtámadott határozat 1., 3. és 4. cikkének jogellenességét.

103 A második jogalapot tehát el kell utasítani.

A bizalomvédelem elvének, valamint a lényeges eljárási szabályoknak a megsértésére alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

104 A harmadik jogalap két részből áll, melynek első részét elsődlegesen terjesztették elő, a másodikat másodlagosan.

105 Az első részben a felperes kifejti, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megnyitó határozat kimondja, hogy az említett eljárás a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke visszavonásának, és ez utóbbi határozat helyébe egy új, végleges határozat elfogadásának céljával került újbóli megnyitásra.

106 A megtámadott határozat visszaélésszerűnek és indokolatlannak minősítette a Buseiro körzet északi részén történt túlkitermeléssel kapcsolatos 513 757,49 euró (85 482 054 ESP) összegű támogatást, valamint az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos 508 456,24 euró (84 600 000 ESP) összegű támogatást. A felperes szerint e támogatások azonban a közös piaccal összeegyeztethetőnek minősítette a 2002/827 határozat, és ennélfogva nem vonatkozott rájuk annak 1., 2. és 5. cikke.

107 Amennyiben a Bizottságnak a fent említett támogatásokra vonatkozó kedvező álláspontja nem helytelen információkon alapult, a 659/1999 rendelet 9. cikkében meghatározott feltételek egyike nem teljesül. Ebben az esetben a visszavonási eljárás megindításáról szóló határozatot kizárólag a lényeges eljárási szabályoknak a 2002/827 határozat elfogadásához vezető eljárás során történő megsértése indokolná.

Következésképpen, mivel a 659/1999 rendelet 9. cikke alkalmazásának feltételei nem teljesültek, a Bizottság megsértette a bizalomvédelem elvét, amennyiben a felperes jogszerűen vélhette, hogy a 2002/827 határozat végleges azon támogatások vonatkozásában, amelyeket nem minősített a közös piaccal összeegyeztethetetlennek.

108 A felperes kiemeli, hogy a Bizottságnak a 2002/827 határozatban kifejtett értékelése egy, az elhagyott bányákban végzett munkálatok értékelésével kapcsolatos dokumentumon alapszik, amely részletezi a bányalétesítmények részleges bezárása által okozott költségek felbontását: e költségek kifejezetten tartalmazzák azokat a kiadásokat, amelyekre a Buseiro körzet északi részén történt túlkitermeléssel, valamint az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos 1 022 213,33 euró összeget szánták. Ráadásul a 2002/827 határozat visszavonására irányuló hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatból kitűnik, hogy a Bizottság felhasználta e dokumentumot a felperesnek nyújtott támogatások előzetes vizsgálatának alátámasztására.

109 A felperes vitatja, hogy a 2002/827 határozat indokolása ne vonatkozna azon költségekre, amelyekre az 1 022 213,33 euró összeget szánták, és emlékeztet arra, hogy valamely jogi aktus indokolását nem csupán a szó szerinti értelme, hanem a kontextusa és az ügy körülményei alapján kell értékelni (a Bíróság C-17/99. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2001. március 22-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-2481. o.] 36. pontja, valamint a C-114/00. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 2002. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-7657. o.] 63. pontja).

110 E jogalap második részének keretében a felperes másodlagosan arra hivatkozik, hogy abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy a 659/1999 rendelet 9. cikke lehetővé teszi a jelen esetben a 2002/827 határozat visszavonását, a Bizottság megsértette a 659/1999 rendelet 6. cikke szerint alkalmazandó eljárás szabályait.

111 E rendelkezés előírja, hogy valamely kedvező határozat visszavonása előtt a Bizottság hivatalos vizsgálati eljárást indít, valamint hogy e hivatalos eljárást megindító határozatban előzetesen értékeli a visszavonni kívánt határozat elemeit, és kifejti a szóban forgó támogatásoknak a közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétségeit. E követelmény célja, hogy lehetővé tegye az érintett felek számára észrevételeik benyújtását, összhangban azon elvvel, amely szerint nem fogadható el kedvezőtlen határozat anélkül, hogy lehetőséget biztosítanának azon feleknek, akikre nézve az határozat kedvezőtlen, a Bizottság esetleges kétségeivel kapcsolatos észrevételeik megtételére (a Bíróság C-301/87. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 1990. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-307. o.] 29. pontja, Alber főtanácsnok által a Falck és Acciaierie di Bolzano kontra Bizottság ügyben [a C-74/00. P. és C-75/00. P. sz. egyesített ügyekben 2002. szeptember 24-én hozott ítélet {EBHT 2002., I-7869., I-7876. o.}] előterjesztett indítvány 96. és 99. pontja, az Elsőfokú Bíróság T-228/99. és T-233/99. sz. Westdeutsche Landesbank Girozentrale és Land Nordrhein-Westfalen kontra Bizottság egyesített ügyekben 2003. március 6-án hozott ítéletének [EBHT 1999., II-435. o.] 142. és 147. pontja).

112 A Bizottság által indított hivatalos vizsgálati eljárásnak nem képezték tárgyát a 2002/827 határozatban megfogalmazott, a vállalkozás számára kedvező – bizonyos támogatásokat a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító – állásfoglalások, hanem kizárólag e határozat 1., 2. és 5. cikkének visszavonása. Egyébként a Bizottság nem végzett semmilyen előzetes értékelést, és nem fejtett ki semmilyen kétséget a 2002/827 határozatban kedvező állásfoglalás tárgyát képező támogatásokat illetően. A felperes szerint – épp ellenkezőleg – a 2002/827 határozatban a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított támogatásokat a hivatalos vizsgálati eljárást megnyitó határozat újból összeegyeztethetőnek nyilvánította.

113 Mivel nem tájékoztatta a spanyol hatóságokat és a felperest sem a 2002/827 határozatban a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított támogatásokkal kapcsolatos kétségeiről, sem ez utóbbi határozat 1., 2. és 5. cikkét meghaladó visszavonásának lehetőségéről, a Bizottság nem tette lehetővé a Spanyol Királyság és a felperes számára, hogy az e tekintetben szükséges észrevételeiket megtegyék. A megtámadott határozat 1., 3. és 4. cikke következésképpen eljárási hibában szenved.

114 A Bizottság vitatja a jelen jogalap megalapozottságát.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

115 A jelen jogalap első részét illetően az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a 2002/827 határozat (3) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy e határozatnak többek között az a célja, hogy megvizsgálja egyrészt a 3632/93 határozat 5. cikkében meghatározott rendkívüli költségek fedezésére az 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott – a 98/637, illetve a 2001/162 engedélyező határozatok hatálya alá tartozó – 3 918 049,35 euró (651 908 560 ESP), illetve 2 786 246,34 euró (463 592 384 ESP) támogatások esetlegesen visszaélésszerű alkalmazását, másrészt a 3632/93 határozat 5. cikkében meghatározott rendkívüli költségek fedezésére a 2001. év vonatkozásában – a Bizottság határozatát megelőzően – nyújtott, 2 367 817 euró (393 971 600 ESP) összegű támogatások közös piaccal való összeegyeztethetőségét.

116 A 2002/827 határozat 1. és 2. cikkének e határozat (3) és (19)–(22) preambulumbekezdésének fényében történő olvasatából kitűnik, hogy a Bizottság úgy találta, hogy az 1998. és 2000. évre a rendkívüli költségek fedezésére engedélyezett támogatások 2 745 428,96 euró (456 800 943 ESP) összegben visszaélésszerűen kerültek felhasználásra. A 2001. év vonatkozásában a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokat illetően a Bizottság úgy találta, hogy ezek teljes összege, azaz 2 367 817 euró (393 971 600 ESP), összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

117 Meg kell tehát állapítani, hogy a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke az 1998., 2000. és 2001. évre vonatkozóan a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások

összességét – az 1998. és 2000. évre nyújtott 3 958 866,73 euró (658 700 000 ESP) összeg kivételével, amelyről a fent említett cikkek nem rendelkeznek, és amelyek ennélfogva a 98/637 és 2001/162 engedélyező határozatok hatálya alatt maradnak – a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította, és elrendelte ezeknek a Spanyol Királyság általi visszakövetelését.

118 A felperes szerint a Buseiro körzet északi részén történt túlkitermeléssel, valamint az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos 513 757,49 euró (85 482 054 ESP), illetve 508 456,24 euró (84 600 000 ESP) azon 3 958 866,73 euró (658 700 000 ESP) részét képezik, amely az 1998. és 2000. év vonatkozásában a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások azon részének felel meg, amellyel kapcsolatban nem állapította meg a Bizottság a visszaélésszerű alkalmazást.

119 E tekintetben – a felperes állításaival ellentétben – meg kell jegyezni, hogy amennyiben a 2002/827 határozatban a Bizottság nem állította, hogy az 1998. és 2000. év vonatkozásában a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások e része visszaélésszerű alkalmazás tárgyát képezte, ez nem jelenti azt *a contrario*, hogy a Bizottság úgy találta volna, hogy az a 3632/93 határozat 5. cikkében meghatározott követelményeknek megfelelő alkalmazás tárgyát képezte. Tekintettel az elé terjesztett elemekre, a Bizottság kizárólag arra következtetett, hogy nem állapítható meg a támogatások e részének visszaélésszerű alkalmazása. Így az a tény, hogy a 2002/827 határozat az 1998. és 2000. év vonatkozásában a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások csupán egy részének visszaélésszerű alkalmazását állapította meg, nem biztosít a felperes számára semmiféle olyan alanyi jogot, amelyet az eredeti engedélyező határozatok ne biztosítottak volna a szóban forgó támogatások azon másik részét illetően, amellyel kapcsolatban a Bizottság nem állapította meg a visszaélésszerű alkalmazást. Amint azt az Elsőfokú Bíróság már a fenti 117. pontban kifejtette, az említett rész a 98/637 és 2001/162 engedélyező határozatok hatálya alatt maradt, és ebből következően a nem visszaélésszerű alkalmazása vélelme fűződik hozzá (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-111/01. és T-133/01. sz., Saxonia Edelmetalle és Zemag kontra Bizottság egyesített ügyekben 2005. május 11-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-1579. o.] 86. pontját).

120 Egyébként, amennyiben a Bizottság vissza kívánta vonni a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikkét, azaz az 1998., 2000. és 2001. évre vonatkozóan a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások közös piaccal való összeegyeztethetetlenségével kapcsolatos rendelkezéseket, és új határozatot kívánt hozni ezzel kapcsolatban, az 1998., és 2000. évre vonatkozóan nyújtott támogatások esetlegesen visszaélésszerű alkalmazásának vizsgálatát illetően, a Bizottságnak e vizsgálatot a 2002/827 határozat elfogadásakor fennállóval azonos ténybeli alapokon kell elvégeznie. Hasonlóképpen, amennyiben a 2001. évre vonatkozóan a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások összességét a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja, a Bizottságnak ezek összességét újból meg kell vizsgálnia. Így az új hivatalos eljárás keretében végzett vizsgálatnak a 2002/827 határozat elfogadásához vezető eljárás keretében megvizsgált támogatások teljes összegére ki kell terjednie. Ennélfogva, amint azt az Elsőfokú Bíróság a fenti 115. pontban már kifejtette, a 2002/827 határozat (3) preambulumbekezdéséből kitűnik, hogy e határozatnak az a célja, hogy megvizsgálja egyrészt a 3632/93 határozat 5. cikkének keretében a felperesnek az 1998. és 2000. év vonatkozásában nyújtott 3 918 049,35 euró (651 908 560 ESP), illetve 2 786 246,34 euró (463 592 384 ESP) összegű támogatások esetlegesen visszaélésszerű alkalmazását, másrészt a felperesnek a 2001. év vonatkozásában – a Bizottság határozatát megelőzően – nyújtott 2 367 817 euró (393 971 600 ESP) összegű támogatás ugyanezen rendelkezéssel való összeegyeztethetőségét.

121 A fentiekre tekintettel a felperes nem hivatkozhat jogos bizalomra azt illetően, hogy a támogatásoknak az a része, amelyről a 2002/827 határozat nem állapította meg, hogy visszaélésszerű alkalmazás tárgyát képezték, nem tartozik a Bizottság vizsgálati körébe azon új hivatalos eljárás keretében, amelynek a megnyitásáról szóló határozatot a Spanyol Királysággal 2003. február 19-én levélben közölték.

122 Ezen okokból, még ha feltételezzük is, amint azt a felperes állítja, hogy a Buseiro körzet északi részén történt túlkitermeléssel, valamint az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos az 513 757,49 euró (85 482 054 ESP), illetve a 508 456,24 euró (84 600 000 ESP) összegekre nem vonatkozott a 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke, semmi esetre sem állapítható meg az, hogy a

megtámadott határozat meghozatalára az ahhoz fűződő jogos bizalom megsértésével került volna sor, hogy a Bizottság ez utóbbi határozat keretében a támogatás e részét a közös piaccal összeegyeztethetőnek találta.

123 A harmadik jogalap első részét ezért el kell utasítani.

124 E jogalap második – a 659/1999 rendelet 6. cikke szerinti eljárás megsértésére alapított – részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy e rendelkezésnek megfelelően a hivatalos eljárást megindító határozatnak lehetővé kell tennie az érdekelt felek számára, hogy hatékonyan részt vegyenek a hivatalos eljárásban, amelynek során lehetőségük lesz az érveik előadására. Evégből elegendő, ha a felek ismerik az indokokat, amelyek alapján a Bizottság ideiglenesen úgy találta, hogy a szóban forgó intézkedés a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatást jelent (az Elsőfokú Bíróság T-195/01. és T-207/01. sz., Gibraltári kormány kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. április 30-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-2309. o.] 138. pontja és a T-269/99., T-271/99. és T-272/99. sz. Diputación Foral de Guipúzcoa és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4217. o.] 105. pontja).

125 A Bizottságnak az állami támogatást vizsgáló eljárása során ugyanis figyelembe kell vennie azt a jogos bizalmat, amelyet a vizsgálati eljárást megindító határozatban található megállapítások kelthetnek (az Elsőfokú Bíróság T-6/99. sz., ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi kontra Bizottság ügyben 2001. június 5-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1523. o.] 126. pontja), majd az ahhoz fűződő jogos bizalmat, hogy a végleges határozatát nem alapítja olyan bizonyítékok hiányán, amelyek előterjesztését az érdekelt felek e megállapítások alapján nem tarthatták feladatuknak.

126 A jelen esetben a felperes úgy érvel, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozatban a Bizottság nem fejezett ki semminemű kétséget a Buseiro körzet északi részén történt túlkitermeléssel, valamint az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos a 513 757,49 euró (85 482 054 ESP), illetve a 508 456,24 euró (84 600 000 ESP) összegek közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

127 Az Elsőfokú Bíróság azonban megállapítja, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat tartalmaz olyan megállapításokat, amelyek alapján az érdekelt felek előadhatták volna érveiket a szóban forgó támogatások összegének a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

128 A Buseiro körzet északi részén történt túlkitermeléssel kapcsolatos 513 757,49 euró (85 482 054 ESP) összegű költség fedezésére nyújtott támogatást illetően meg kell jegyezni, hogy a hivatalos eljárást megindító határozat 5. – „Információkérés" című – pontjában a Bizottság kérte, hogy küldjék meg számára független bányászati szakértők jelentését, amelyek tartalmazzák többek között „annak vizsgálatát, vajon a buseiroi külszíni bányában történt földkitermelési kiadásai az éves elszámolásban kitermelési vagy befektetési költségként kerültek-e elkönyvelésre".

129 Amint azt a Bizottság helyesen kiemelte az Elsőfokú Bíróság írásbeli kérdéseire adott válaszában, a 3632/93 határozat 5. cikkéből kitűnik, hogy rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásban csak a folyó termeléshez nem kapcsolódó költségek részesülhetnek. E szabályt – amelynek a célja, hogy megakadályozza, hogy valamely adott költség halmozottan részesüljön a termelési támogatásokban, és rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokban – a 98/637 határozat V. pontjának negyedik bekezdése, valamint a 2001/162 határozat (41) preambulumbekezdése is alkalmazza.

130 Tekintettel az alkalmazandó keretszabályozásra, amelynek szabályait a 98/637 és a 2001/162 engedélyező határozatok megismétlik, a felperesnek tudatában kellett lennie annak, hogy a vállalkozás elszámolásaiban a Buseiro körzetben történt földkitermelés kiadásainak kitermelési költségként történő feltüntetése alapján a Bizottság úgy vélheti, hogy az e költségek fedezésére szánt, a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások nem teljesítették az 5. cikkében meghatározott feltételeket.

131 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy amennyiben a felperes arra hivatkozik, hogy a Buseiro körzetben történt földmunkálatokkal kapcsolatos költségek a bányák bezárásából származnak, nem vitatja azon tényt, hogy e költségeket a 3632/93 határozat 3. cikke értelmében részben fedezték a működési támogatások, és ennélfogva ezek támogatáshalmozódás tárgyát képezték.

132 A fentiekre tekintettel az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy a Bizottságnak a fenti 128. pontban hivatkozott információkérése lehetővé tette, hogy a felperes előterjessze az érveit, és ezzel kapcsolatban azokat a bizonyítékokat, amelyeket a tények teljes ismeretében szükségesnek talál.

133 Az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos 508 456,24 euró (84 600 000 ESP) összegű költségek fedezésére nyújtott támogatást illetően az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító határozat 4.2. pontjában a 2001. évre vonatkozóan a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokkal kapcsolatban a Bizottság megállapította, hogy a „bányán belüli biztonsági munkálatokhoz kapcsolódó költségek nem felelnek meg a […] az 1998–2001-es szerkezetátalakításnak, mivel e munkálatok a Sorriba körzet más tartalékainak kihasználásához szükséges szellőzőaknák voltak.”

134 E határozat – az információkérésre vonatkozó – 5. pontjában egyébként a Bizottság kérte, hogy a független bányászati szakértők jelentésükben vizsgálják meg azt a kérdést, hogy a 2001. évi, a szomszédos körzetek biztonságának garantálása, illetve a szellőzőrendszer módosításának céljából megvalósított kitermelési munkálatok az elhagyott bányák biztonságának garantálására, illetve az új tartalékok kitermeléséhez szükséges munkálatokra irányultak-e.

135 Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság kifejtette az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítéséből származó költségek fedezésére nyújtott támogatásoknak a 3632/93 határozat 5. cikkével való megfelelésével kapcsolatos kétségeit. A felperes tehát előterjeszthette volna az észrevételeit a közigazgatási eljárás során.

136 Mivel a felperes által a harmadik jogalap második részének alátámasztására előadott egyetlen jogalap sem elfogadható, azt el kell utasítani.

137 A fentiekből következik, hogy a harmadik jogalapot mint teljes egészében megalapozatlant el kell utasítani.

A nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított negyedik jogalapról

138 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amikor hét támogatási összeget a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánított. Az Elsőfokú Bíróság egymást követően vizsgálja meg a felperes által a támogatások ezen összegeit illetően felhozott jogalapokat.

A La Prohida alkörzetben 1 030 m tárna létrehozásával kapcsolatos 295 409,47 euró (49 152 000 ESP) összegről

– A megtámadott határozat

139 A megtámadott határozat (75) preambulumbekezdésében a Bizottság többek között úgy találta, hogy a 170 000 tonna elhagyott szén kitermeléséhez szükséges 1 030 m tárna létrehozásával kapcsolatos költségek a vállalkozás elszámolásaiban kitermelési költségként kerültek elkönyvelésre. Amennyiben ez utóbbiak 40%-át állami támogatások fedezték, a Bizottság úgy találta, hogy az összeegyeztethetetlen támogatáshalmozódás elkerülése végett ezen 1 030 m tárna létrehozásával kapcsolatos költségeknek legfeljebb a 60%-a – azaz 443 114,21 euró (73 728 000 ESP) – lehetett volna indokolható. A Bizottság tehát úgy értékelte, hogy a fennmaradó összeg – azaz 295 409,47 euró (49 152 000 ESP) – nem egyeztethető össze a közös piaccal.

– A felek érvei

140 A felperes úgy érvel, hogy indokolatlan a Bizottság értékelése tekintettel arra, hogy a La Prohida alkörzetben véglegesen befejezték a kitermelés egészét, illetve arra, hogy az intézmény a közös piaccal összeegyeztethetőnek találta a La Prohida alkörzet más részein található összesen 3 070 m tárna végleges elhagyásával kapcsolatos költségek fedezésére nyújtott támogatásokat.

141 Amennyiben a Bizottság úgy találja, hogy ezen 1 030 m tárna létrehozásának becsült költségei túl magasak, nem tüntetett fel semmi olyan összehasonlító kritériumot, amely lehetővé tenné e költségnek a meghatározását a piaci feltételek között.

142 A felperes vitatja, hogy az elhagyott 1 030 m tárna nagy részét szénkitermelésére szánták volna, és megjegyzi, hogy a Bizottság nem tüntette fel sem azt, hogy a tárnák melyik részét használták a szántartalékok állítólagos kitermelésére, sem ezen állítólagos használat időtartamát. Kiemeli, hogy az említett tárnának semmiféle gyakorlati haszna nem volt a bezárását megelőzően, amennyiben kizárólag azon 170 000 t szénhez való hozzáférés céljából vájták ki, amelynek a kitermelését abbahagyták, és így e tárna értékelésére a létrehozásának költsége alapján került sor.

143 A Bizottság azon érveire válaszul, amelyek szerint a La Prohida alkörzetben található 1 030 m tárna végleges elhagyásával kapcsolatos költségek 40%-át a működési támogatások fedezték, a felperes úgy érvel, hogy a működési támogatásoknak és a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásoknak különböző a célja, és ennélfogva meg kell őket különböztetni. Azon tény, miszerint e költségek kitermelési költségekként lettek feltüntetve az éves elszámolásban, nem akadálya a rendkívüli költségekhez való besorolásuknak, mivel nem a folyó termeléshez, hanem a bányalétesítmények bezárásához kapcsolódnak.

144 A Bizottság vitatja a felperes által felhozott érvek megalapozottságát.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

145 Meg kell jegyezni, hogy írásbeli beadványaiban a felperes kifejezetten elismerte, hogy az 1 030 m tárna létrehozásával kapcsolatos költségek a vállalkozás elszámolásaiban kitermelési költségként szerepelnek. A felperes nem vitatja továbbá azon – a megtámadott határozat (75) preambulumbekezdésében megállapított – tényt sem, amely szerint e költségeket a 3632/93 határozat 3. cikkének értelmében a működési

támogatások fedezték. Amennyiben a tárgyalás folyamán a felperes arra hivatkozott, hogy a működési támogatásokkal fedezett költségek arányát a Bizottság nem kellő pontossággal állapította meg, meg kell állapítani, hogy nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely alapján megállapítható lenne, hogy az intézmény hibát követett volna el.

146 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokat csak a figyelembe vett költségek 60%-ának erejéig találta összeegyeztethetőnek. Amint azt a Bizottság helyesen megállapította, amennyiben a bezáráshoz nyújtott támogatásokat e költségek 100%-ában jóváhagyná, a támogatáshalmozódás 140%-os lenne, ami nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

147 Meg kell állapítani egyébként, hogy mivel az indok, amelynek alapján a Bizottság a szóban forgó támogatási összeget összeegyeztethetetlennek nyilvánította azon alapszik, hogy az 1 030 m tárna létrehozásával kapcsolatos költségeket kitermelési költségek közé számították be, a felperes érvelése, miszerint a Bizottság tévesen találta úgy, hogy e tárnák létrehozásának költsége túl magas, hatástalan.

148 Végül a felperes nem hivatkozhat arra sem, hogy a Bizottság összeegyeztethetőnek találta a La Prohida alkörzet más részein található összesen 3 070 m tárna végleges elhagyásával kapcsolatos költségek fedezésére nyújtott támogatásokat. A Bizottság arra tekintettel engedélyezte e támogatásokat, hogy a kapcsolódó költségek a vállalkozás elszámolásaiban beruházásként szerepeltek.

149 Ennélfogva e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az 1 005 080 m³ föld Buseiro körzetben történt kitermelésével kapcsolatos 513 757,49 euró (85 482 054 ESP) összegről

– A megtámadott határozat

150 A megtámadott határozat (81) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az 1 005 080 m³ föld Buseiro körzetben történt kitermeléséhez kapcsolódó 1 902 805,52 euró (316 600 200 ESP) a vállalkozás elszámolásaiban kitermelési költségként szerepeltek. A Bizottság megjegyezte, hogy a felperes a kitermelési veszteségek fedezésére nyújtott támogatásokban részesült a termelési költségek 27%-a erejéig. Következésképpen a földkitermelésnek a vállalkozás által igazolt 1 902 805,52 euró (316 600 200 ESP) összegű költsége 27%-ának megfelelő 513 757,49 euró összeget nem fedezheti a bezáráshoz nyújtott támogatás, mivel e részt már fedezik a külszíni kitermelési veszteségek ellentételezésére nyújtott támogatások.

– A felek érvei

151 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság csak annak megállapítására szorítkozott, hogy az áthelyezett további föld mennyiségét felülértékelték, anélkül azonban, hogy olyan bizonyítékokat szolgáltatott volna, amelyek alapján megállapítható lett volna az ésszerűnek minősíthető áthelyezés mennyisége. A felperes e tekintetben vitatja a Bizottság azon érvelésének helytállóságát, amely szerint az elhagyott szénérnek magasabb volt a hamu tartalma, mivel az elhagyott 585 000 tonna tartalék hamutartalmától függetlenül az 545 méterrel a tengerszint felett lévő – e tartalékokat rejtő – magassághoz való hozzáférés céljából áthelyezett föld mennyisége nem változott.

152 A felperes egyébként úgy érvel, hogy a további 1 005 080 m³ föld kitermelésének költsége, azaz köbméterenként 315 ESP, megfelelt a megvalósítás pillanatában a piaci feltételeknek, amint azt a független bányászati szakértők jelentése is megerősítette. Hozzáfűzi, hogy ez az ár alacsonyabb, mint a felperesnek 1995-ben és 1996-ban a korszerűsítési, indulási, földfeltöltési és -szállítási munkálatokból származó költségei, amelyek köbméterenkénti átlaga 352,6 ESP volt.

153 A Bizottság azon érveire válaszul, amelyek szerint a Buserio körzetben történt földkitermeléshez kapcsolódó költségek 27%-át a működési támogatások fedezték, a felperes úgy érvel, hogy a működési támogatásoknak és a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásoknak különböző a célja, és ennélfogva meg kell őket különböztetni. Azon tény, miszerint e költségek kitermelési költségekként lettek feltüntetve az éves elszámolásban, nem akadálya a rendkívüli költségekhez történő besorolásuknak, mivel nem a folyó termeléshez, hanem a bányalétesítmények bezárásához kapcsolódnak.

154 A Bizottság vitatja a felperes által felhozott érvek megalapozottságát.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

155 Meg kell jegyezni, hogy írásbeli beadványaiban a felperes kifejezetten elismerte, hogy az 1 005 080 m³ föld kitermelésével kapcsolatos költségek a vállalkozás elszámolásaiban kitermelési költségként szerepelnek, amint az egyébként a független bányászati szakértők jelentéséből is kitűnik. A felperes nem vitatja továbbá azon – a megtámadott határozat (81) preambulumbekezdésében megállapított – tényt sem, amely szerint e költségek hozzávetőleg 27%-át a működési támogatások fedezték. Amint

azt az Elsőfokú Bíróság a fenti 145. pontban megállapította, amennyiben a tárgyalás folyamán a felperes arra hivatkozott, hogy a működési támogatásokkal fedezett költségek arányát a Bizottság nem kellő pontossággal állapította meg, meg kell állapítani, hogy nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely alapján megállapítható lenne, hogy az intézmény hibát követett volna el.

156 E körülmények között nem állapítható meg, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el, amikor a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokat a szóban forgó 1 005 080 m^3 föld kitermelése teljes költségének csupán 73%-a erejéig találta összeegyeztethetőnek. Amint azt a Bizottság helyesen megállapította, amennyiben a bezáráshoz nyújtott támogatásokat e költségek 100%-ában jóváhagyná, a támogatáshalmozódás 127%-os lenne, ami nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

157 Egyébként meg kell állapítani, hogy – mivel a megtámadott határozatban szereplő indok, amelynek alapján a Bizottság az 513 757,49 euró összeget a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította, azon alapszik, hogy a föld kitermelésével kapcsolatos költségeket a vállalkozás elszámolásaiban kitermelési költségnek számították be – hatástalan a felperes azon érvelése, amely a föld mennyiségének, illetve e munkálatok költségeinek a felülértékelésére vonatkozó bizottsági megfontolásokat vitatja.

158 Ennélfogva e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A területek rehabilitációjára az asztúriai kormánynak biztosítékként nyújtott 547 066,46 euró (91 024 200 ESP) összegről

– A megtámadott határozat

159 A megtámadott határozat (85) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az asztúriai kormány számára a területek külszíni fejtés befejezése utáni rehabilitációjára nyújtott biztosíték 547 066,46 euró (91 024 200 ESP) összege a Buseiro

körzet nyugati részén történő szénkitermelés költségeinek részét képezi. Úgy találta, hogy a „terület rehabilitációja jelenti a külszíni bánya termelési folyamatának utolsó szakaszát, és [hogy] e rehabilitáció költsége a kitermelt szén teljes árának egyik összetevője". Megállapította, hogy a felperes „nem bizonyította, hogy a meddőhányó elhagyása rehabilitációs többletköltségekkel jár[na]", hanem épp ellenkezőleg, azt bizonyította, hogy e költségek „az 1984. május 9-i 1116/1984 királyi rendeletből, illetve az ipar- és energiaügyi minisztérium 1984. június 13-i, e királyi rendeletet kiegészítő rendeletéből eredő kötelezettség [alapján terhelik], amely utóbbi rendelet szerint a kitermelés befejeztével az érintett területeket rehabilitálni kell". A Bizottság megjegyezte, hogy a „vállalkozás állami támogatásokban részesült a kitermelési veszteségek egészének fedezésére, beleértve a buseiroi külszíni bánya rehabilitációját, [valamint hogy] az új támogatás hozzáadódna a kitermelési veszteségek fedezésére nyújtott támogatáshoz". Az intézmény következésképpen úgy találta, hogy az 547 066,46 euró (91 024 200 ESP) összeg nem engedélyezhető.

– A felek érvei

160 A felperes előadja, hogy az 1984. május 9-i 1116/1984 királyi rendelet, illetve az ipar- és energiaügyi minisztérium 1984. június 13-i végrehajtási rendelete úgy rendelkeznek, hogy a bányavállalatok kötelesek helyreállítani az elhagyott külszíni szénbányák területét.

161 A felperes vállalta a buseiroi külszíni bánya által érintett 77 ha terület helyreállítását. E terület egy része, 24,87 ha, megfelel a buseiroi bánya területén lévő meddőhányó területének, amelyet az új kitermelési szint miatt hagytak el. A felperes előadja, hogy a törvényi kötelezettségeivel összhangban a területek helyreállításának garantálására biztosítékokat nyújtott, amelyek teljes összege 1 693 504,15 euró (281 775 381 ESP), valamint hogy a meddőhányó 24,87 ha területe helyreállítási munkálatainak költségét

az így képzett biztosítékok alapján arányosan értékelték, és e költség így 547 066,46 euró (91 024 200 ESP).

162 A felperes úgy érvel, hogy a területek elhagyása és helyreállítása azon korszerűsítésből, ésszerűsítésből és szerkezetátalakításból fakad, amelyet azért vállalt, hogy részesülhessen a 3632/93 határozat 5. cikkében meghatározott, rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokból, és az nem a Buseiroi bánya szénkitermelésének befejezéséből fakad. Megjegyzi, hogy nem logikus, hogy a Bizottság a meddőhányó elhagyásából származó költségeket indokoltnak találja, míg a helyreállításából származókat nem, pedig ez utóbbi közvetlenül kapcsolódik a meddőhányó elhagyásához.

163 A felperes előadja, hogy a Bizottság érvelése ahhoz vezetne, hogy az adott törvényi kötelezettség végrehajtásához kapcsolódó költségek nem minősülhetnek rendkívüli költségnek a 3632/93 határozat 5. cikkének értelmében, amely megfosztaná gyakorlati hatályától az említett határozat melléklete (1) bekezdésének e) pontját, amely rendkívüli költségnek minősíti az igazgatási, jogi vagy adózási rendelkezésekből származó fennmaradó költségeket.

164 Az Elsőfokú Bíróság írásbeli kérdéseire adott válaszában a felperes kifejti, hogy a megtámadott határozat hibát tartalmaz, amennyiben megállapítja, hogy a szóban forgó 24,87 ha meddőhányó a Buseiro körzet nyugati részén található, míg valójában annak keleti részén található. A felperes kifejti továbbá, hogy e területek nem voltak szükségesek a Buseiro körzet nyugati részében folytatott kitermelési munkákhoz, és azokat nem használták e célra. Ugyanakkor a tárgyalás során a felperes visszavonta ezt az állítást, és előadta, hogy a szóban forgó területeket a Buseiro körzet nyugati részében végzett szénkitermelésből származó omladékok tárolására használták.

165 A Bizottság vitatja a felperes által felhozott érvek megalapozottságát.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

166 Az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a felperes kizárólag arra hivatkozik, hogy a területek elhagyása és helyreállítása azon szerkezetátalakításokból fakad, amelyeket azért vállalt, hogy részesülhessen a 3632/93 határozat 5. cikkében meghatározott támogatásokból.

167 A területek rehabilitációjának költsége a bányászati tevékenység velejárója, amennyiben az 1984. május 9-i 1116/1984 királyi rendeletnek megfelelően – amint az a felek között nem vitatott – mindenképpen a vállalkozásokat terheli a kitermelési folyamat végén. Következésképpen a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hiba nélkül vélhette úgy, hogy e költségek rendszerint a termelési költségek részét képezik.

168 Tekintettel arra, hogy a felperes támogatásokban részesült a kitermelési veszteségek fedezésére, a Bizottság úgy találta, hogy a költségeket már fedezték a működési támogatások, és a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatás hozzáadódna a kitermelési veszteségek fedezésére kapott támogatásokhoz.

169 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy a felperes által előadott érvelésből nem következik, hogy a közigazgatási eljárás során a felperes olyan információkat terjesztett a Bizottság elé, amelyek alátámasztanák, hogy a Buseiro körzetben található bizonyos tartalékok kitermelésének elhagyása okán a szóban forgó 24,87 ha meddőhányó rehabilitációjához kapcsolódó költségek egy részét nem fedezte a kitermelési tevékenységből származó bevétel.

170 Tekintettel a fentiekre, az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor az 547 066,46 euró (91 024 200 ESP) összegű támogatást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek találta.

171 A felperes azon érvét illetően, amely szerint a területek rehabilitációjához kapcsolódó költségeknek részesülniük kellene a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokból, mivel a meddőhányó elhagyásához kapcsolódó egyéb költségeket a Bizottság indokoltnak találta, elegendő megjegyezni, hogy a rehabilitáció költségei olyan kiadások, amelyeket a felperesnek mindenképpen viselnie kell a kitermelési folyamat eredményeképpen. A Bizottság tehát – anélkül, hogy önellentmondásba került volna – úgy találhatta egyrészt, hogy a meddőhányó elhagyásához kapcsolódó egyéb költségeket fedezhetik a szerkezetátalakításhoz nyújtott támogatások, mivel azok nem terhelték volna a felperest, ha nem csökkenti a termelési kapacitásait, és másrészt, hogy a 24,87 ha terület rehabilitációjának költségei rendszerint a termelési költségek részét képezik, amennyiben – amint az a fenti 167. pontban megállapításra került – e költségeket mindenképpen a felperesnek kell viselnie a kitermelési folyamat végén.

172 Egyébként a felperes nem támasztotta alá azon állítását, amely szerint a Bizottság érvelése megfosztaná gyakorlati hatályától a 3632/93 határozat melléklete (1) bekezdésének e) pontját. A Bizottság érvelése azon a körülményen alapul, hogy a területek rehabilitációjának költségeit előbb vagy utóbb mindenképpen a felperesnek kell viselni, mivel e munkálatok jelentik a kitermelési folyamat utolsó szakaszát. A 3632/93 határozat melléklete (1) bekezdésének e) pontja ugyanakkor lehetővé teszi az igazgatási, jogi vagy adózási rendelkezésekből származó azon költségek fedezését, amelyek a szerkezetátalakítási intézkedések hiányában nem terhelték volna a vállalkozást.

173 Ennélfogva e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Buseiro körzet nyugati részével határos, a kitermelési szint változásának következtében elhagyott területek vételárának megfelelő 372 176,75 euró (61 925 000 ESP) összegről

– A megtámadott határozat

174 A megtámadott határozat (86) preambulumbekezdésében a Bizottság a következőket állapította meg:

„A vállalkozás által a külszíni kitermelés céljából megszerzett területek a vállalkozás beruházásai között szerepelnek, azonban ezek nem értékcsökkenésnek kitett javak. A Bizottság nem engedélyezheti az elveszett eszköznek nem minősülő területek vételárának megfelelő 372 176,75 euró (61 925 000 [ESP]) összegű támogatást, mivel e támogatás nem felel meg az 1407/2002 rendelet melléklete egyik pontjának sem."

– A felek érvei

175 A felperes úgy érvel, hogy a szóban forgó területek megvétele az eredeti tervnek megfelelően lehetővé tette a vájási munkálatok végrehajtását, illetve a bánya kiaknázásához szükséges hajlatok kialakítását. E munkálatok azonban értelmüket vesztették a kitermelési szintnek a bánya nyugati részében történt megváltozását követően. A felperes kifejti, hogy a megvásárolt területek árai közötti eltérések a piaci feltételeknek tudhatóak be, mivel a kiterjedt terület megvételének sürgőssége miatt az eladónak sikerült magasabb árat kikényszerítenie.

176 A felperes előadja, hogy e területek nem elveszett eszközök, és nem értékcsökkenésnek kitett javak. Szerinte a szóban forgó költségek a 3632/93 határozat melléklete (1) bekezdésének k) pontja értelmében kivételes valódi értékcsökkenésnek minősülhetnek.

177 A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság önmagának mond ellent figyelemmel arra, hogy a La Prohida alkörzet maradványértéknek fedezésére nyújtott 2 053 495,41 euró (341 672 888 ESP) összegű támogatás indokoltnak minősítéséhez az intézmény az alkörzet bezárását követően elhagyott területek vételárát 10 436 600 ESP összegben figyelembe vette.

178 A Bizottság vitatja a felperes által felhozott érvek megalapozottságát.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

179 A 3632/93 határozat melléklete (1) bekezdésének k) pontja lehetővé teszi, hogy a határozat 5. cikkében meghatározott támogatások fedezzék a „kivételes valódi értékcsökkenéseket, amennyiben az ipar szerkezetátalakításából származnak (az 1986. január 1-jét követően felmerült, az infláció mértékét meghaladó újraértékelés figyelembevétele nélkül)”.

180 A jelen esetben elegendő megjegyezni, hogy a felperes az írásbeli beadványaiban elismeri, hogy a szóban forgó területek nem képezték értékcsökkenés tárgyát az őket érintő tevékenységek befejeződése után. A felperes nem állíthatja tehát megalapozottan, hogy e költségek a 3632/93 határozat melléklete (1) bekezdésének k) pontja alá tartozhatnának.

181 Következésképpen nem állapítható meg, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett volna el, amikor úgy találta, hogy a szóban forgó költségeket nem fedezhetik a szerkezetátalakításhoz nyújtott támogatások.

182 A felperes ugyanakkor úgy érvel, hogy a Bizottság gyakorlata következetlen és ellentmondásos, amennyiben elfogadta, hogy a La Prohida alkörzet maradványértéknek fedezésére nyújtott támogatás az elhagyott területek vételárát is fedezi. Meg kell azonban jegyezni, hogy e körülmény nem módosítja a fenti ténymegállapítást, mely szerint a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor úgy találta, hogy a vállalkozás által a külszíni kitermelés céljából megszerzett területek vételára nem felel meg a 3632/93 határozat melléklete (1) bekezdésének k) pontjában meghatározott kivételes valódi értékcsökkenésnek, mivel nyilvánvaló, hogy e területek nem képezik értékcsökkenés tárgyát.

183 Meg kell jegyezni továbbá, hogy amennyiben a Bizottság elfogadta volna, hogy az értékcsökkenés tárgyát nem képező területek költségét a 3632/93 határozat melléklete (1) bekezdésének k) pontja, illetve az 1407/2002 rendelet valamely egyenértékű rendelkezése alapján a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások fedezzék, ezen elfogadás nem teszi e tekintetben nyilvánvaló mérlegelési hibában szenvedővé a megtámadott határozatot. Meg kell inkább állapítani, hogy a Bizottság akkor követett volna el nyilvánvaló mérlegelési hibát, ha elfogadja, hogy a La Prohida alkörzet bezárását követően elhagyott, értékcsökkenés tárgyát nem képező területek vételárát fedezhetik a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások. E tekintetben elegendő megjegyezni, hogy a jogszerűség elve értelmében a felperes nem hivatkozhat előnyszerzés végett valamely, a támogatások más összegeinek a közös piaccal való összeegyeztethetősége vizsgálata keretében elkövetett jogellenes magatartásra (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-327/94. sz., SCA Holding kontra Bizottság ügyben 1998. május 14-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-1373. o.] 160. pontját).

184 A fentiekből következik, hogy e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A PEAC keretében kapott támogatások visszatérítését követően felmerült 1 403 316,30 euró (233 492 186 ESP) összegű költségről

– A megtámadott határozat

185 A megtámadott határozat (87) preambulumbekezdésében a „Plan Estratégico de Acción Competitiva" (PEAC) (versenyszerű tevékenységekre vonatkozó stratégiai terv) című, a gazdaságilag kifizetődő feltételek mellett történő széntermelés előmozdítására és a termelékenység növelésére irányuló program keretében nyújtott, a felperes által visszatérítendő támogatásokkal kapcsolatos 1 403 316,30 euró (233 492 186 ESP) összeget illetően a Bizottság megállapította, hogy e kölcsönöket az „1990–1993 közötti időszakban nyújtották, amelynek során a projektek végrehajtásra kerültek", valamint hogy az ipar- és energiaügyi minisztériummal aláírt megállapodás III. mellékletéből kitűnik, hogy a 315 500 000 ESP összegű visszatérítendő kölcsön főként egy új, lefejtésen alapuló kitermelési rendszer létrehozására irányult. A Bizottság szerint a „PEAC-kal kapcsolatos megállapodás III. melléklete »a rendkívüli külszíni termelés olyan egyértelmű jeleire [hivatkozik], amelyek az egész becsült jövedelmezőségét alátámasztják«, továbbá forgalomba hozható évi 240 000 t termelési célkitűzésre, amelyet meghaladtak".

186 A Bizottság megállapította, hogy a 233 492 186 ESP (1 403 316 euró) 1999-ben és 2000-ben történt visszatérítése megfelel az 1990 és 1993 között kapott kölcsönök visszafizetésének, és semmilyen kapcsolatban sincs a vállalkozás tevékenységének az 1998–2001 időszakban történő csökkentésére vonatkozó – a Bizottság részére megküldött – tervvel. A Bizottság továbbá megjegyezte, hogy az ipari- és energiaügyi minisztérium – 1997. december 22-i keltezésű – leveléből, valamint egyéb, a

Bizottság számára megküldött dokumentumokból kitűnik, hogy a vállalkozás által 1999-ben és 2000-ben teljesített visszatérítések a fizetési késedelmek miatt jelentősen magasabbak voltak az eredeti terv előirányzatainál. A Bizottság kifejtette, hogy a 313 500 000 ESP összegű visszatérítendő kölcsön befektetési tevékenységekre és technológiafejlesztésre irányuló 209 millió ESP, illetve 23 millió ESP összegű vissza nem térítendő támogatással járt együtt.

187 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a felperes minden évben támogatásban részesült a föld alatti kitermelés költségei hozzávetőleg 40%-ának, illetve a külszíni kitermelés költségei 27%-ának fedezésére. Egyébként a La Prohida alkörzetben, illetve a Buseiro körzet jelentős részén történt beruházások 2000. december 31-i teljes maradványértékét a megtámadott határozat keretében kellett engedélyezni. A Bizottság tehát úgy találta, hogy a 233 492 186 ESP (181 292 186 ESP az 1998. év, és 52 200 000 ESP a 2000. év vonatkozásában) összegű – a PEAC keretében nyújtott támogatások visszatérítésének megfelelő – támogatás, amely tartalmazhatja a La Prohida alkörzet bányamunkálataiban történt befektetéseket, a közös piaccal összeegyeztethetetlen támogatáshalmozódást vont volna maga után.

– A felek érvei

188 A felperes kifejti, hogy többek között 313 500 000 ESP összegű visszatérítendő támogatásban részesült, amelyet az ipar- és energiaügyi minisztériummal 1989. december 30-án kötött szerződés értelmében a bányászati termelés növelésére irányuló berendezésekre és eszközökre fordított. Ezen összeg visszatérítésének menetrendje az 1994 és 2000 közötti időszakra vonatkozik. Az 1999. és 2000. év folyamán a felperes összesen 233 492 186 ESP-t térített vissza.

189 A felperes úgy érvel, hogy vissza kellett térítenie ezen összeget – amelyet eredetileg a termelési kapacitása növelésére kapott –, mivel az 1998. és 2000. év folyamán a buseiroi és a La Prohida-i bányákban megkezdte a termelés fokozatos csökkentésének

folyamatát. A felperesnek tehát nem volt lehetősége arra, hogy a fent említett összeg visszatérítését a kitermelési kapacitás növelésével kiegyenlítse és amortizálja.

190 A Bizottság vitatja a felperes által felhozott érvek megalapozottságát.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

191 Meg kell állapítani, hogy a felperes nem vitatja, hogy a szerkezetátalakításra nyújtott támogatások engedélyezése összeegyeztethetetlen támogatáshalmozódáshoz vezetne, mivel egyrészt a vállalkozás támogatásokban részesült a föld alatti kitermelés költségei hozzávetőleg 40%-ának, illetve a külszíni kitermelés költségei 27%-ának fedezésére, másrészt a La Prohida alkörzetben, illetve a Buseiro körzet jelentős részén történt beruházások 2000. december 31-i teljes maradványértékének fedezésére nyújtott támogatásokat engedélyezi a megtámadott határozat. A felperes nem vitatja továbbá azt sem, hogy az általa 1999-ben és 2000-ben teljesített visszatérítések a fizetési késedelmek miatt jelentősen magasabbak voltak az eredeti terv előirányzatainál.

192 Az Elsőfokú Bíróság egyébként megállapítja, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a közigazgatási eljárás során olyan pontos információkat közölt a Bizottsággal, amelyek lehetővé tették volna ez utóbbi számára, hogy adott esetben meghatározza a PEAC keretében nyújtott kölcsönnek azt a részét, amely nem amortizálódott a szerkezetátalakítási intézkedések elfogadását megelőzően megvalósított kitermelésikapacitás-növelés következtében, és amelyet nem tartalmaz a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások által fedezett bányamunkálatok maradványértéke.

193 A fentiekre tekintettel az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor a megtámadott határozat (87) preambulumbekezdésében megtagadta a PEAC keretében kapott támogatások visszatérítését követően felmerült költségekkel kapcsolatos 1 403 316,30 euró (233 492 186 ESP) összeg engedélyezését.

194 Ennélfogva e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos 602 146,29 euró (100 188 713 ESP) összegről

– A megtámadott határozat

195 A megtámadott határozat (83) és (105) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy az aknák és más szellőzőberendezések Tres Hermanos körzetben történő létesítésére irányuló 602 146,29 euró (100 188 713 ESP) összegű támogatás megfelelt a bányászati infrastruktúrákba történt beruházásoknak. Úgy találta, hogy az új beruházások nem tekinthetőek örökölt adósságoknak az 1407/2002 rendelet, illetve a 3632/93 határozat alkalmazásában. A Bizottság egyébként kifejtette, hogy a Spanyol Királyság részéről 2002. december 19-én küldött értesítésből kitűnik, hogy ez utóbbinak nem állt szándékában a 2003–2007 közötti időszakra vonatkozó kőszénipari szerkezetátalakítási terv keretében az 1407/2002 rendelet 5. cikkének (2) bekezdésében meghatározott típusú beruházási támogatásokat nyújtani. A Bizottság szerint egyébként az ilyen beruházási támogatás összeegyeztethetetlen lett volna a

Spanyol Királyság által a felperes számára a Sorriba körzet kitermelési veszteségeinek fedezésére nyújtott támogatásokkal. E támogatás nem felelt meg a 3632/93 határozat melléklete (1) bekezdésének l) pontjának, mivel a szóban forgó beruházások célja a Tres Hermanos alkörzet tartalékainak kitermelése volt. E támogatás nem felelt meg az 1407/2002 rendelet mellékletének sem. A Bizottság szerint az új beruházások tehát nem tekinthetőek örökölt adósságoknak.

– A felek érvei

196 A felperes kifejti, hogy a La Prohida alkörzet fokozatos elhagyása a továbbra is működő bánya meglévő szellőzőrendszerének átalakítását feltételezte. Így 463 m szellőzőaknát létesítettek 581 825,70 euróért (96 807 659,90 ESP).

197 A felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor tévesen úgy értékelte, hogy a szellőzéssel kapcsolatos munkálatok a Tres Hermanos alkörzetben történő kitermelést szolgálták. Kiemeli, hogy a La Prohida alkörzet elhagyására több lépésben került sor, amely a spanyol szabályozásnak megfelelően szükségessé tette a belső szellőzőrendszer fokozatos adaptációját az átmenetileg még termelő tárnák tekintetében. Amennyiben a szellőzőaknák és az általuk érintett tárnák jelenleg be vannak zárva, nem lehet a szellőzőrendszer adaptációját új befektetésként értékelni.

198 A felperes hozzáfűzi, hogy a fent említett szellőzőaknák és egy keresztező tárna létesítésén kívül a bánya szellőzésének helyreállításához szükséges más munkálatokat is végeztek a Tres Hermanos alkörzet negyedik szintjének a La Prohida alkörzet első szintjével történő összekötése végett. Kifejti, hogy e szellőzőaknákat a La Prohida alkörzet elhagyása következtében kellett létesíteni, és erre nem került volna sor, amennyiben ezen alkörzetet nem zárták volna be véglegesen.

199 A tárgyalás során a felperes kifejtette, hogy a Tres Hermanos alkörzet szellőzőrendszere a mai napig működik, és a La Prohida alkörzetben található ventillátoron alapul, amely alkörzetet azóta teljesen bezártak.

200 A Bizottság vitatja a felperes által felhozott érvek megalapozottságát.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

201 A 3632/93 határozat 5. cikkéből kitűnik, hogy a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások célja a szénipar korszerűsítéséből, ésszerűsítéséből vagy szerkezetátalakításából származott vagy származó, a folyó termeléshez nem kapcsolódó költségek fedezése.

202 Amint azt a felperes maga is elismeri, a La Prohida alkörzet elhagyása szükségessé tette a továbbra is működő Tres Hermanos alkörzet szellőzésének biztosítása végett bizonyos munkálatok elvégzését. A szóban forgó, szellőzéssel kapcsolatos munkálatok – feltételezve, hogy azokra a La Prohida bánya bezárása miatt került sor – a Tres Hermanos bánya folyó termelésével kapcsolatosak a 3632/93 határozat 5. cikkének értelmében.

203 Amennyiben a felperes arra hivatkozik, hogy a szóban forgó munkálatok szükségesek voltak a La Prohida alkörzet szellőzésének biztosítása végett az ez utóbbi elhagyását megelőző időszakban, az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy figyelembe véve a befektetett összegek és a La Prohida alkörzet szellőzésének – az alkörzet elhagyási folyamatának ideje alatti – átmeneti jellege közötti kapcsolatot, a Bizottság nyilvánvaló

mérlegelési hiba elkövetése nélkül vélhette úgy, hogy e munkálatok célja valójában a Tres Hermanos alkörzet szellőzésének biztosítása volt, és következésképpen a folyó termeléssel voltak kapcsolatosak. A Bizottság ezen értékelését támasztja alá az a tárgyaláson a felperes által megerősített körülmény is, hogy a szóban forgó szellőzőrendszer még mindig működik, és az biztosítja a Tres Hermanos alkörzet szellőzését.

204 Következésképpen az Elsőfokú Bíróság úgy találja, hogy figyelembe véve a rendelkezésére álló információkat, a Bizottság nem követett el nyilvánvaló mérlegelési hibát, amikor megtagadta az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos 602 146,29 euró (100 188 713 ESP) összeg engedélyezését.

205 A fentiekből következik, hogy e jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A La Prohida alkörzet bezárását követően a jövőben felmerülő rendkívüli szerkezetátalakítási költségek fedezésére nyújtott 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összegről

– A megtámadott határozat

206 A megtámadott határozat (84) és (106) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy a La Prohida alkörzet bezárásának, a Buseiro körzet részleges bezárásának, illetve mindkettőnek következtében felmerülő rendkívüli szerkezetátalakítási költségek fedezésére nyújtott 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összegű támogatás nem szerepelt a Spanyol Királyság részéről a 2001. évre tervezett támogatásokra vonatkozóan küldött értesítésben. A Bizottság szerint ezen összeg nem nyilvánítható összeegyeztethetőnek, mivel meghaladja az értesítésben szereplő összeget, illetve a Spanyol Királyság által az adott évre előzetesen nyújtott támogatások összegét.

– A felek érvei

207 A felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy találta, hogy a szóban forgó támogatás nem csupán a La Prohida alkörzetet érinti, hanem a Buseiro körzetet is. E tekintetben a független bányászati szakértők jelentéséből kitűnik, hogy e támogatás kizárólag a La Prohida alkörzet földalatti bányájából származó költségek fedezésére szolgált.

208 A felperes úgy érvel továbbá, hogy a Spanyol Királyság által a rendkívüli költségek fedezésére nyújtandó támogatásokra vonatkozóan küldött értesítések nem tesznek különbséget a rendeltetési helyük alapján az egyes költségtételek között. Az említett értesítések a széniparnak nyújtandó támogatások teljes összegére vonatkoztak, amit alátámaszt az a tény is, hogy a Bizottság engedélyező határozatai végösszegekre vonatkoznak, és nem elemzik a támogatásokban részesülő egyes vállalkozások adott költségeit. A felperes hozzáfűzi, hogy a Bizottságnak a 3632/93 határozat végrehajtásáról szóló, 1994. február 8-i 341/94/ESZAK határozata (HL L 49., 1. o.) nem írja elő, hogy a tagállamoknak jelezniük kell a pontos költségeket, amelyek fedezésére a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokat szánják, a 3632/93 határozat 5. cikkében meghatározott támogatások pedig a 341/94 határozat II. mellékletének 3. cikke értelmében alaki megkötések nélkül jelenthetőek be. A Bizottság nem állíthatja tehát, hogy a 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összeg, amelyet a felperes a felszíni károkkal kapcsolatos jövőbeni költségek fedezésére előlegként kapott, nem szerepelt a Spanyol Királyság részéről a 2001. évre tervezett támogatásokra vonatkozóan küldött értesítésben.

209 Egyébként a felperes 1998-ban, 200-ben és 2001-ben nem csupán a ténylegesen felmerült költségekre tekintettel részesült támogatásokban, hanem a jövőben felmerülő költségek előirányzataira tekintettel is.

210 A felperes arra is hivatkozik, hogy a szóban forgó támogatás csupán a 2001-ben kapott támogatás növelését jelentette. A felperesnek a 2001. évre vonatkozó éves elszámolásai tanúsítják, hogy 70 000 000 ESP összeg előleget kapott a La Prohida alkörzetben folytatott tevékenység befejezéséből származó költségek fedezésére. Ezen összeg azonban nem bizonyult elegendőnek e költségek fedezésére.

211 A Bizottság úgy érvel, hogy ezen előleg nem felel meg a Spanyol Királyság által bejelentett és tényleges nyújtott támogatások egyikének sem. Az csupán a felperes arra irányuló kísérlete, hogy a visszaélésszerűnek és összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatások egy részét a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníttassa azáltal, hogy ez utóbbiakat olyan meghatározatlan jövőbeni költségekhez kapcsolja, amelyek esetében a Bizottság nem tudja vizsgálni a bezárás tényleges költségeivel való kapcsolatot. Ennek következtében e tekintetben egyik támogatás sem engedélyezhető. Hozzáfűzi, hogy a jelen esetben engedélyezett támogatások bőségesen fedezik a bezárás költségeit anélkül, hogy a jövőben felmerülő további költségekre vonatkozó előlegekről kellene gondoskodni. Egyébként más tagállamokban a hasonló költségek jelentősen alacsonyabbak.

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

212 Először is meg kell állapítani, hogy a felperes vitatja, hogy a 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összeg nem szerepelt a Spanyol Királyság részéről a 2001. évre tervezett támogatásokra vonatkozóan küldött értesítésben. Következésképpen azt is vitatja, hogy ezen összeg ne képezné részét a 2001. év vonatkozásában – a Bizottság határozatát megelőzően – ténylegesen nyújtott támogatásoknak.

213 Meg kell állapítani továbbá, hogy a Bizottságnak az Elsőfokú Bíróság kérdéseire adott válaszaiból következik, hogy a Spanyol Királyság a 2001. évre vonatkozóan egy 393 971 600 ESP, azaz 2 367 817 euró összegű, a felperes számára nyújtott támogatást

jelentett be. Amint azt a Bizottság megjegyzi, a megtámadott határozat 2. cikke a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította a 2001. év tekintetében a bezárás rendkívüli költségeinek fedezésére nyújtott 2 249 759,37 euró (374 328 463 ESP) összegű támogatást.

214 Ennélfogva a 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összeg Bizottság általi engedélyezésével – elméletben – a 2001. évre vonatkozóan a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított, a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatások összege a Spanyol Királyság által bejelentett összegnél, illetve a felperes számára ténylegesen nyújtott 2 303 817 euró (383 322 896 ESP) összegnél magasabb lenne.

215 Meg kell állapítani ugyanakkor, hogy a 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összeg egy része, azaz 54 057,63 euró (8 994 433 ESP) benne foglaltatik a felperesnek ténylegesen nyújtott 2 303 817 euró (383 322 896 ESP) végösszegben.

216 A Bizottság nem szolgáltatott olyan bizonyítékot, amely alapján megállapítható lenne, hogy ezen 54 057,63 euró összeget nem tartalmazta a Spanyol Királyság által a Bizottságnak bejelentett támogatások végösszege.

217 Amennyiben a szóban forgó előlegre fordított 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összegnek egy részét fedezhetik a vállalkozás számára ténylegesen kifizetett támogatások, a Bizottságnak kell megállapítania, hogy ezen 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összeg, vagy legalábbis annak 54 057,63 euró (8 994 433 ESP) összegű releváns része megfelel-e az előírt feltételeknek ahhoz, hogy a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásból részesülhessen.

218 Meg kell azonban állapítani, hogy a megtámadott határozatból nem következik, hogy a Bizottság elvégezte e vizsgálatot. A Bizottság a szóban forgó előlegre fordított összeget sem a 3632/93 határozat 5. cikke, sem az 1407/2002 rendelet 7. cikke szempontjából nem vizsgálta. Amint az a fenti 206. pontból kitűnik, az intézmény annak megállapítására szorítkozott a megtámadott határozat (84) és (106) preambulumbekezdésében, hogy a 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) meghaladja az értesítésben szereplő összeget, illetve az előzetesen nyújtott támogatások összegét.

219 Következésképpen meg kell állapítani, hogy mivel elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy részesülhet-e rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásból legalább a La Prohida alkörzet bezárását követően a jövőben felmerülő rendkívüli szerkezetátalakítási költségek fedezésére fordított 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) végösszeg részét képező 54 057,63 euró (8 994 433 ESP) összegű előleg erejéig, a Bizottság megsértette az alkalmazandó rendelkezéseket.

220 Amennyiben a Bizottság továbbra is arra hivatkozik a saját védelmében, hogy a szóban forgó előleg a felperes arra irányuló kísérlete, hogy a visszaélésszerűnek és összeegyeztethetetlennek nyilvánított támogatások egy részét a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníttassa, elegendő megjegyezni, hogy ezen állítás nincs alátámasztva. Egyébként, mivel e körülmény nem szerepel a megtámadott határozat indokolásában, amelynek alapján a Bizottság elutasította az elméletileg a szóban forgó előleg fedezésére nyújtott támogatás közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítását, az ezzel kapcsolatos indokolás hiánya nem orvosolható a jelen eljárás során (lásd ebben az értelemben a Bíróság 195/80. sz., Michel kontra Parlament ügyben 1981. november 26-án hozott ítéletének [EBHT 1981., 2861. o.] 22. pontját).

221 Következésképpen e jogalapnak helyt kell adni.

222 A fentiekre tekintettel a La Prohida alkörzet bezárását követően a jövőben felmerülő rendkívüli szerkezetátalakítási költségek fedezésére fordított előlegnek megfelelő 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összegre vonatkozó kifogást illetően helyt kell adni a negyedik jogalapnak 54 057,63 euró (8 994 433 ESP) erejéig. Azonban ezt meghaladó részében e kifogást és a negyedik jogalap egészét el kell utasítani.

Következtetés

223 Mindezen indokok alapján meg kell semmisíteni a megtámadott határozat 3. cikkének b) pontját az 54 057,63 euró (8 994 433 ESP) összeget érintő részében, valamint a megtámadott határozat 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját. Ezt meghaladó részében a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

224 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 3. §-a alapján részleges pernyertesség esetén az Elsőfokú Bíróság elrendelheti a költségeknek a felek közötti megosztását, vagy határozhat úgy, hogy mindegyik fél maga viselje saját költségeit.

225 Mivel a jelen esetben a felperes keresetének részben helyt adott, az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy a jelen eset körülményeit igazságosan értékeli, ha úgy dönt, a felperes viselje a saját költségeinek négyötödét, illetve a Bizottság költségeinek négyötödét, ez utóbbi pedig a saját költségeinek egyötödét, illetve a felperes költségeinek egyötödét.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített második tanács)

a következőképpen határozott:

1) A 2002/827/ESZAK határozatot módosító, a Gonzáles y Díez SA társaság részére a rendkívüli költségek fedezésére nyújtott támogatásokkal (a 2001. évre vonatkozó támogatások, illetve az 1998. és 2000. évre vonatkozó támogatások visszaélésszerű felhasználása) kapcsolatos, 2003. november 5-i 2004/340/EK bizottsági határozat 3. cikkének b) pontját az 54 057,63 euró (8 994 433 ESP) összeget érintő részében, illetve e határozat 4. cikke (1) bekezdésének b) pontját megsemmisíti.

2) Az Elsőfokú Bíróság a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.

3) A felperest a saját költségei négyötödének, illetve a Bizottság költségei négyötödének, a Bizottságot pedig a saját költségei egyötödének, illetve a felperes költségei egyötödének a viselésére kötelezi.

Pirrung Meij Forwood

Pelikánová Papasavvas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. szeptember 12-i nyilvános ülésen.

E. Coulon J. Pirrung

hivatalvezető elnök

Tartalomjegyzék

A jogi háttér ..... II - 3128

A jogvita előzményei ..... II - 3134

Az eljárás ..... II - 3139

A felek kérelmei ..... II - 3140

A jogkérdésről ..... II - 3141

A Bizottságnak a megtámadott határozat 1., 3. és 4. cikke elfogadására vonatkozó hatásköre hiányára alapított első jogalapról ..... II - 3141

A felek érvei ..... II - 3141

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3146

A 2002/827 határozat 1., 2. és 5. cikke visszavonásakor, illetve a megtámadott határozat meghozatalakor lényeges eljárási szabályok megsértésére alapított második jogalapról ..... II - 3153

A felek érvei ..... II - 3153

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3156

– Az elfogadhatóságról ..... II - 3156

– Az ügy érdeméről ..... II - 3158

A bizalomvédelem elvének, valamint a lényeges eljárási szabályoknak a megsértésére alapított harmadik jogalapról ..... II - 3161

A felek érvei ..... II - 3161

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3164

A nyilvánvaló mérlegelési hibákra alapított negyedik jogalapról ..... II - 3170

A La Prohida alkörzetben 1 030 m tárna létrehozásával kapcsolatos 295 409,47 euró (49 152 000 ESP) összegről ..... II - 3171

– A megtámadott határozat ..... II - 3171

– A felek érvei ..... II - 3171

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3172

Az 1 005 080 m³ föld Buseiro körzetben történt kitermelésével kapcsolatos 513 757,49 euró (85 482 054 ESP) összegről ..... II - 3174

– A megtámadott határozat ..... II - 3174

– A felek érvei ..... II - 3174

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3175

A területek rehabilitációjára az asztúriai kormánynak biztosítékként nyújtott 547 066,46 euró (91 024 200 ESP) összegről ..... II - 3176

– A megtámadott határozat ..... II - 3176

– A felek érvei ..... II - 3177

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3179

A Buseiro körzet nyugati részével határos, a kitermelési szint változásának következtében elhagyott területek vételárának megfelelő 372 176,75 euró (61 925 000 ESP) összegről ..... II - 3181

– A megtámadott határozat ..... II - 3181

– A felek érvei ..... II - 3181

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3182

A PEAC keretében kapott támogatások visszatérítését követően felmerült 1 403 316,30 euró (233 492 186 ESP) összegű költségről ..... II - 3184

– A megtámadott határozat ..... II - 3184

– A felek érvei ..... II - 3185

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3186

Az aknák és más szellőzőberendezések Sorriba körzetben történt létesítésével kapcsolatos 602 146,29 euró (100 188 713 ESP) összegről ..... II - 3187

– A megtámadott határozat ..... II - 3187

– A felek érvei ..... II - 3188

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3189

A La Prohida alkörzet bezárását követően a jövőben felmerülő rendkívüli szerkezetátalakítási költségek fedezésére nyújtott 601 012,10 euró (100 000 000 ESP) összegről ..... II - 3190

– A megtámadott határozat ..... II - 3190

– A felek érvei ..... II - 3191

– Az Elsőfokú Bíróság álláspontja ..... II - 3192

Következtetés ..... II - 3195

A költségekről ..... II - 3195